

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

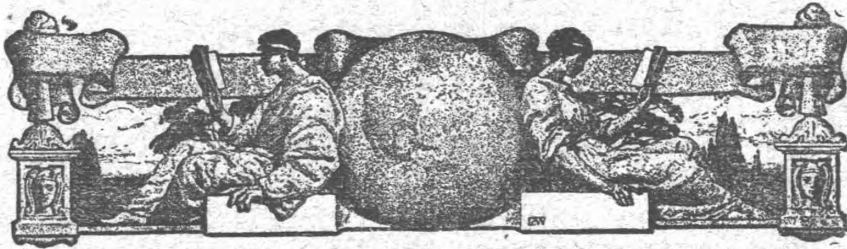
ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 40
ΑΘΗΝΑΙ, Φεβρουάριος 1911.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

— ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ —

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο Γνήσιος Έλληνισμός : Ι. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ.—Μίτρα δι' ὧν εἶνε δυνατὴ ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος : ΔΩΡΟ-
ΘΕΟΥ.—Ἀπὸ τῆς ζωῆς τοῦ Λονδίνου (τὰ Θέατρα) : ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ.—Ὁ Χριστιανισμὸς ἐν Ἑνδόπῃ : ΙΕ-
ΖΕΚΙΗ ΒΕΛΑΝΙΔΙΩΤΟΥ.—Τὸ Β'. Πανελλήνιον Συνέδριον Γεωργίας κτλ. ἐν Πάτραις : Ο. Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.—
Δημοσία Ἰδιοκτησία καὶ Συνεργατισμὸς : Γ. Α. ΗΑΙΑΔΟΥ.—Πῶς ἐργάζονται αἱ ἑλληνίδες μας (Φθισιατρίων) : ΕΥΓ.
ΖΩΓΡ.—Οἱ Ἀσθενεῖς Στρατιῶνταί μας : *.—Στὸ Τράμ : Α. Κουπριν (Μετάφρασις) : ΑΝΝΗΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΥ.—
Ἡ Ἀεροπλοΐα : Δος ΑΛΕΧ.—Παλαιὰ Φώκαια : ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.—Λαογραφικά : Ι. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗ.
—Οἰκονομολογικά : (Ἐκ τοῦ Μετόχου).—Ἀπὸ τὰ πλεκτὰ τραγῳδία : Ι. ΠΟΛΕΜΗ.—Ἡ Μόδα : Δος Μ. Π.—Ἀπὸ
τῆς ζωῆς τοῦ Μηνός (Φεβρουάριος) : Ε. Ζ.—Ἡ Λιάκαινα (ποίημα).—Βιβλιογραφία Κριτικῆ. Βιβλία καὶ Περιοδικά.
—Νεῖα ἐκδόσεις.

ΚΟΣΜΟΙ : Ἀριθμοὶ ἐκ τῆς μεταναστεύσεως.—Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους καὶ τὸ δάνειον.—Μία γνώμη
καλλιτέχων.—Hellenic Herald.—Ἐπιστολὴ Ὁμογενῶς.—Ὁ κ. Ι. Ἐνταξίας.—Στρατιώτης ὁμιλῶν.—Οἱ Βούλγαροι
φονηταί.—Ἡ τεσσαρακοσάτησις τοῦ Διδασκάλου.—Οἱ Ἐκκαθαρισθέντες ἀξιωματούχοι.—Ἀπὸ ἓνα Νησί.—Ὁ Σύν-
λογος τῶν Ὁφελιμῶν Βιβλίων.

ΕΙΚΟΝΕΣ : Ἡ κατοικία τοῦ Καθηγητοῦ κ. Albin Putzker.—Ἡ πηγὴ.—Τὸ Φθισιατρίον.—Τὸ ἐσω-
τερικὸν Ἀραβικοῦ καφενείου.

XXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXX

EUGENIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLENIQUE

4ème Année, N° 40.
ATHÈNES, FÉVRIER 1911.

— REVUE MENSUELLE —

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO : 1 FRANC.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

— ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ —

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΣΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχ.	12.—
Διὰ τὸν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΑΙΑΝ	1/2 Λίρα Ἀγγλίας	10 Σελίνια
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Φρ. χρ.	12.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	25 ἡ Δρ.	25 ἡ Δρ. 25

Ἐκδοσίς ἐκλεκτὴ γενικῶς

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83. — ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ", — ΑΘΗΝΑΣ

Ἀντικρῶσκος καθ' ὅλην τὴν Ρωσίαν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγνωρίζεται ὁ Καθηγητὴς κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΛΤΟΣ, Ὁδησός. — Rue Rouschkaie, No 66.

- Ἐν Λονδίῳ ἡ Δις ΟΛΓΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ
- Ἐν Μάντσεστερ ὁ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
- Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Αἰγύπτου: ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ Βιβλιοπώλης (ἐναντι τοῦ Ἀ-βερωφείου Γυμνασίου).
- Ἐν Κατ-Ζαγὰι ὁ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ, παρὰ τοῖς κ. κ. Χωρήμε-Μπενάκη.
- Ἐν Ζαχαζίκ ὁ κ. ΖΗΝΩΝ ΣΤΡΑΤΗΣ, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου.
- Ἐν Facous ὁ κ. ΝΕΑΡΧΟΣ ΠΑΠΑΣ.
- Ἐν Μανσούρα ὁ κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.
- Ἐν Simbellawein ὁ Ιατρός κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΑΜΙΧΑΣ.
- Ἐν Τάντε ὁ κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΑΠΠΑΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Διευθυντὴς τῶν Ἑλ-ληνικῶν σχολείων Τάντας.
- Ἐν Benba ὁ κ. ΚΩΝΣΤ. ΔΑΝΙΣΚΑΣ.
- Ἐν Πορτ-Σάιτ ἡ Δις ΑΓΛΑΪ ΑΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ, Διευθύντρια τοῦ ἐν Πορτ-Σάιτ Παρθε-ναγωγείου.
- Ἐν Ἀμμοχώστῳ Κύπρου ἡ Δις ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Ἀμμοχώστου.
- Ἐν Λευκωσίᾳ ἡ Δις ΕΛΕΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Φανε-ρωμένης.
- Ἐν Λάρνακι ἡ Δις ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΛΟΪΖΟΥ, Ὑποδιευθύντρια τοῦ Παρθεναγω-γείου Λάρνακος.
- Ἐν Λεμεσῷ ὁ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ, Δικηγόρος.
- Ἐν Πάφῳ ὁ κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ, Δικηγόρος.
- Ἐν Καλάμαις ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΑΣ.
- Ἐν Ἱερουσαλήμ ὁ κ. ΜΑΤΘΙΑΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΠΑΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕΤΟΜΕΝΟΝ Η ΜΗ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

ΣΗΜ.— Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις δι' αἱ ἐγγραφὰι τῶν συνδρομητῶν μας ἀρχοῦν ἀπὸ 1ης ἐκά-στον μηνός.

LE GRAND ETABLISSEMENT

H. RAFF

LE CAIRE, - PLACE ATABA EL KHADRA

VETEMENTS DAMES HOMMES ET ENFANTS

BONNETERIE, CHAPELLERIE, ARTICLES DE VOYAGE

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUEY N° 5

FOURNISSEUR DE L'ARMÉE D'OCCUPATION

MAISON FONDÉE EN 1870

GRANDE FABRIQUE, DISTILLERIE DE LIQUEURS

GRAND DÉPÔT DE VINS

IMPORTATION - EXPORTATION

CAIRE

GRAND HOTEL

"CONTINENTAL,"

Maison de tout premier ordre. Position la plus interessante, en face le Jardin de l'Esbekieh. — Nombreuses chambres avec salle de bain privé. — Restaurant. — Grill Room. — Bar. — Billard. — 2 Lifts. — Jardin.

— Bureau de Poste dans l'Hotel.

Pension de Frs. 20 à Frs. 25 par jour.

SAVOY HOTEL

L'HOTEL LUXE DE L'EGYPTE, — RESTAURANT, — SALLE DE FÊTES.

HOTEL D'ANGLETERRE

Hotel de Famille, tranquille et confortable.

G. NUNCOVICH HOTELS C°

A. WILD
Directeur Général.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1910

ΠΟΒΛΗΘΗΣΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Εν τῷ ταμείῳ καὶ παρ' ἐγγυητοῦν	Δρ. 12,940,847.07
Διαθέσιμα	Δρ. 35,758,087.48
Παρὰ Τραπεζίαις ἐν Εὐρώπῃ καὶ Σίματα ἐν χρο- τοφυλακίῳ	» 22,817,240.41
Προεξοφλήσεις καὶ προκαταβολαὶ ἐπὶ γραμμάτι. Δρ.	32,543,804.60
Ἡγγυημένοι λογαριασμοὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων	Δρ. 61,792,580.62
δι' ἐμπορευμάτων καὶ ἄλλων ἐγγυήσεων	» 64,579,752.79
ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων	» 10,700,322.20
Τρέχοντες λῆσμοὶ χρεωστικοὶ	Δρ. 28,045,952.35
Ὁμολογίαι Ἐθνικῶν Δανείων, Λιμενικῶν Ταμείων καὶ Ἀνονύμων Ἐταιρειῶν	» 15,923,657.09
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια	» 9,721,409.84
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις	» 2,494,295.80
Κτήματα Τραπεζῆς	» 4,819,088.89
Ἐγκαταστάσεις, ἐπιπλα, χρηματοκιβώτια κλ.	» 963,601.12
Δρ. 267,342,552.78	

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἐταιρικόν	Δρ. 50,000,000.—
Κεφάλαιον τακτικόν Ἀποθεματικόν	» 5,480,000.—
Ἀποθεματικόν Προνοίας	» 5,000,000.—
Καταθέσεις ὄψεως	Δρ. 48,004,511.75
» προθεσμίας	» 43,700,213.94
» πολυτετεῖς καὶ μετ' ἐπιτοκίου	» 21,248,419.05
Ταμειυτήριον	» 14,307,389.44
Τρέχοντες λογαριασμοὶ πιστωτικοὶ	» 23,914,651.38
Ἐξωκεταστήματα	» 68,581.16
Ἐξωτερικοὶ λογαριασμοὶ	» 39,733,718.07
Προσωρινοὶ λογαριασμοὶ καὶ διάφορα	» 13,237,524.25
Μέρισμα Β' ἑξαμηνίας 1910	» 2,500,000.—
Ἐπίλοιπον κερδῶν εἰς νέον	» 147,543.74
Δρ. 267,342,552.78	

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ 1910

ΧΡΕΩΣΙΣ

Φόροι διάφοροι καὶ χαρτίσημον μερίσματος . . Δρ.	497,993.90
Κράτησις ὑπὲρ τοῦ τακτικοῦ Ἀποθεματικοῦ ἐπὶ τῶν κερδῶν 1910 (ἀρθ. 46 τοῦ Καταστατικοῦ)	» 205,000.—
Ἀπόβεςις ἐκ τῶν ἐξόδων ἐγκαταστάσεως	» 66,600.55
Ἀπόβεςις τῶν ἀναξιοχρεῶν ὀφειλῶν	» 364,680.60
Ἀπόβεςις ἐναντι διαφορᾶς ἐξαγορασθεισῶν Ὁμολογιῶν τῆς Τραπεζῆς	» 300,000.—
Κέρδη καθαρὰ διανεμόμενα	» 4,198,400.—
» ἀφιέμενα εἰς νέον	» 147,543.74
Δρ. 5,780,218.79	

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ἐπίλοιπον κερδῶν 1909	Δρ. 144,824.25
Διάφορα κέρδη 1910 ἀφαιρέσει τῶν Γενικῶν ἐξόδων κοσσοτῶν Διευθύνσεως καὶ ἀμοιβῶν προσωπικοῦ	» 5,635,394.54
Δρ. 5,780,218.79	

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΝΕΜΟΜΕΝΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1910

Προσωρινὸν μερίσμα Α' ἑξαμηνίας	Δρ. 1,600,000.—
Μέρισμα Β'	» 2,500,000.—
Ἐπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, κατὰ τὸ ἀρθρον 46 τοῦ Καταστατικοῦ	» 20,500.—
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (μετὰ τὴν ἀραίρεισιν τοῦ φόρου)	» 77,900.—
Δρ. 4,198,400.—	

Τὸ μερίσμα ἐκ δραχμῶν ἢ φράγκων 5 κατὰ μετοχὴν πληρωθήσεται εἰς χρυσὸν ἅμα τῇ ἐγκρίσει τοῦ παρόντος ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων συγκροτηθεῖσάντων τὴν 2 Μαρίου 1911.
Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1911.

ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Σ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ
Φ. Η. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Σ. Π. Α. Π.

Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

6.20 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.— »	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
8.30 »	Τοπικὴ διὰ Κόρινθον.
11.30 »	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.
1.20 μ. μ.	Ταχεῖα διὰ Πάτρας, κατὰ Δευτέραν καὶ Τετάρτην.
	Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν
7.10 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
8.15 »	Ταχεῖα δι' Ἀθήνας, κατὰ Τρίτην καὶ Πάρασκευην.

11.35 »	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 »	Διὰ Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.45 μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
	Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν
7.— π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
12.40 μ. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Ὀλύμπια, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
	Ἀφίξεις εἰς Ἀθήνας
2.45 μ. μ.	Ταχεῖα ἐκ Πατρῶν (δὲς ὡς ἄνω).
4.45 »	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 »	Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
7.05 »	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.15 »	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

Σ. Π. Α. Π.

Ν. ΓΚΑΤ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ

ΕΝ ΟΔΩ ΟΦΘΑΛΜΟΪΑΤΡΕΙΟΥ

ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφοράν πρὸς ὄφελος τῶν ταξειδευόντων με βιβλιάριον 2500 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μετὰ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν			
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40
» Ἀργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16
» Τρίπολιν	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—
» Μεγαλόπολιν	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30
» Κυπαρισσίαν	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20
» Ἀργάται	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85
» Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55
» Πύργον	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55
Ἐκ Πατρῶν			
Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95
» Λαγαυὰ	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05
» Αἴγιον	Εἰσιτήρ.	5.10	4.—
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20
Ἐκ Τριπόλεως			
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Η ΜΟΝΗ ΤΑΧΥΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΔΙΑ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ἀτμόπλοια : **“ ΑΘΗΝΑΙ ”**, τόννων 16,000.
“ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ”, τόννων 12,000

Τὰ ὄραϊα καὶ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἀτμόπλοια εἶνε νεότευκτα καὶ γημίζονται διὰ τὴν ἄτοχην καὶ εἰσιτάθειαν κατὰ τὰ ταξειδιά των. Ἐχουσι διπλᾶς μηχανὰς καὶ διπλοῦς ἑλικας. Εἶνε πολυτελέστατα, ἀναπαντικώτατα μετὰ 150 θέσεις Α', 200 θέσεις Β', καὶ 1500 θέσεις Γ'. Ἐχουσι ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν, θερμοαἰόντα δὲ διὰ καλοριφέρ. Λειτουργεῖ ἐντὸς αὐτῶν ὁ ἀσύρματος τηλεγράφος Marconi, παρέχεται δὲ πᾶσα ἄνεσις εἰς τοὺς ἐπιβάτας, μετὰ ἐσπιατόρια, αἰθούσας κυριῶν, καπιτοτήρια, ζυθοπωλεῖον, καφενεῖον κτλ. κτλ. Διὰ τὴν ὑγιάν των ταξειδιωτῶν ἔχει ληφθῆ πᾶν μέτρον, δὲν λείπει δὲ οὔτε φαρμακεῖον πλήρες, οὔτε νοσοκομεῖον.

Τακτικὴ ἀναχώρησις ἐξ ΕΛΛΑΔΟΣ δι' ΑΜΕΡΙΚΗΝ κατὰ εικοσαήμερον
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ἐν Ἀθήναις ἄνωθεν Χρηματιστηρίου.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΡΑΚΤΩΡΕΙΑ

Ἐν Πειραιῖ (5 Λεωφόρος Αἰγείος), Πάτρας, Καλάμας, Γυθείου, Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης, Παλέρμου, καὶ Νέας Ὑόρκης.

Ἀντιπροσωπεῖται εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

LA GRANDE FABRIQUE S. STEIN

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS
ROBES, MANTEAUX ETC. POUR DAMES & FILLETS

BONNETERIE, CHEMISERIE, PARFUMERIE, GANTERIE, MERCERIE,
LINGERIE FINE, ARTICLES DE BLANC, MAROQUINERIE
CHAUSSURES, ARTICLES DE VOYAGE ETC. ETC.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, SALONIQUE, CON-
STANTINOPLE (CALATA ET STAMPOUL).

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Σ. ΣΤΕΙΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ
ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

ΕΙΔΗ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ, ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΑΡΩΜΑΤΑ, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ, ΕΙΔΗ
ΨΙΔΙΚΩΝ, ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΕΞΩΡΡΟΥΧΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ Η ΜΗ,
ΕΙΔΗ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ, ΕΙΔΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.

ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

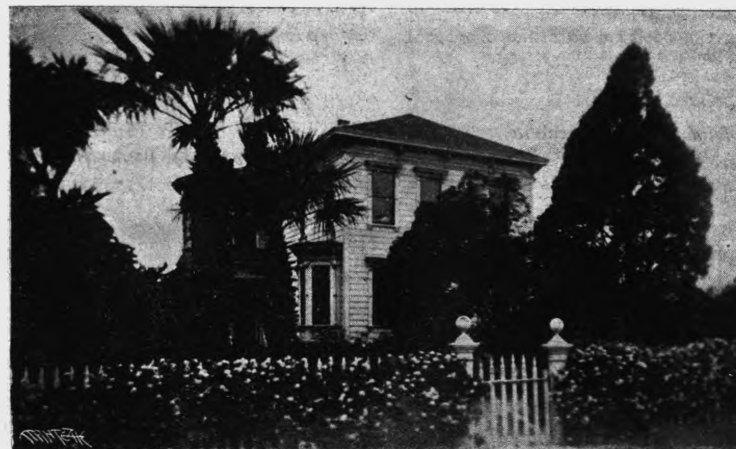
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 4^{ον}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1911

ΤΕΤΧΟΣ 40^{ον}

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ALBIN PUTZKER

Ἐδημοσιεύσαμεν ἄλλοτε τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Putzker καὶ ἐγράψαμεν ὀλίγα τινα περὶ τοῦ ἑξῆγον αὐτοῦ φίλου τῆς πατρίδος μας. Ὁ κ. Putzker καθηγητὴς τῆς Γερμανικῆς Φιλολογίας εἰς τὸ ἐν Κολλογρονίᾳ Πανεπιστήμιον τοῦ Berkeley αἰσθάνεται τὴν πλὴν ἰθαγενῆ καὶ τρυφερῶν λατρειῶν καὶ ἀφοσίωσιν διὰ πᾶν τὸ Ἑλληνικόν. Ἡ Ἑλληνικὴ Πατρίς, ἡ Ἑλληνικὴ Ἰδέα, ἡ Ἑλληνικὴ Φύσις, τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα ἀμφιβάλλομεν ἂν εὐτυχῶς γὰ ἐπιτύχη θερμότερον καὶ διακατέστερον θαυμασίην ἀπὸ τῶν διακεκριμένων αὐτῶν ἐπιστημῶν καὶ γλωσσῶν διὰ τὰ μεγάλῃ σπουδαιότητος ἐπιστημονικὰ του ἔργα. Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» χάριν τμηρῶν δημοσιεύει τὴν κοινὴν κατοικίαν του.

Ο ΓΝΗΣΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

«Ὅτε γὰρ ἄλλοτρίως χρωμένους παρὰ
δείγμασιν ἄλλ' οἰκείους ἔσονται ἑμῶν ἐπὶ
δαίμοσι γενέσθαι».

(Δημοσθένης).

Τοὺς βαρυσήμαντους τοῦτους λόγους τοῦ ἀρχαίου
ρήτορος θὰ ἠυχόμεθα νὰ εἶχον πάντοτε πρὸ ἑφθαλ-
μῶν εἴτε διδάσκαλοι καὶ εἴ συγγραφεῖς τοῦ ἡμετέρου
ἔθνους, ἵνα παριστῶντες ἀδιαλείπτως εἰς τοὺς ἀνα-
γνώστας καὶ μαθητὰς αὐτῶν τὰς προγονικὰς ἀρετὰς
δεικνύσαιν αὐτοῖς, πέσον ἀπολεπτόμεθα ἡμεῖς ἐκείνων
καὶ τοῦ πρέπει πάντοτε καὶ μετ' ἐπιμονῆς μερίστης
νὰ κατευθυνώμεθα, ἂν πράγματι θέλωμεν νὰ φέρω-
μεν ἐπαξίως τὸ ὄνομα τῶν ἡμιθέων ἐκείνων.

Χάρον παραδείγματα, ἵνα δηλ. ἐπὶ συγκεκριμένων
δείξω πῶς φαντάζομαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Ὁ ἀπαριθ-
μῶν ἐν τοῖς ἑξῆς χαρακτηριστικὰ τινα τοῦ ἐλευθέ-
ρου, τοῦ πολίτου, τοῦ Ἑλλήνος, ὅπως ἤθελον αὐτὸν
οἱ ἀρχαῖοι.

Ἐν πρώτοις ὁ πολίτης Ἕλληρ ἀπολαύει πλήρους
ἐλευθερίας λόγου καὶ σκέψεως, εἴτε δημοκρατούμενος,
εἴτε βασιλεύόμενος· διὰ τοῦτο ὁ Ἀγαμέμνων δὲν
διατάσσει τοὺς ἄνδρας νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν μάχην,
ἀλλὰ πρῶτον καλεῖ εἰς συνέλευσιν, πείθει καὶ ἐπειτα
βραδίαι αὐτοὺς ἐμπρός· μάχεται ἐν τοῖς προμάχοις
καὶ ἀριστεύει. Κατὰ τὴν μάχην δὲν κρατεῖ βρόδον ἢ
ἄλλο τι μέσον ὕλικῆς τιμωρίας, ἀλλ' ἀπλῶς λέγει αἰ-
δῶς Ἄρχοι! αἰδομένων ἀνδρῶν πλεῖνες σφίζονται
ἢ ἐπίγονται. Τὸ ἐπίθετον κενάειρα ἀπονέμει ὁ Ὀ-
μηρος ἐπ' ἴσης εἰς τὴν μάχην καθὼς καὶ εἰς τὴν συ-
νέλευσιν, διότι ῥητῆρ μύθων καὶ προηγήτω ἵσχυον πρό-
πει νὰ εἶναι ὁ γνήσιος Ἕλληρ ἦρωα. Ὁμοίως δὲ ὁ
Βασιλεὺς Πελοπιδὸς περὶ Αἰσχύλου (Ἰκτίαι 397—8).

Ὡσαύτως καὶ ἐν Μακεδονίᾳ πᾶσαν κατ' ἀνωματι-
κοῦ κατηγορίαν δὲν ἐδίκαζεν ὁ Βασιλεὺς αὐθαίρτως,
ἀλλ' αὐτὸς ὁ στρατὸς μεταβάλλόμενος εἰς δικαστή-
ριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ ὠμίλει καὶ ἀπολογεῖτο ἐλευ-
θέριως ὁ κατηγορούμενος.

Πρὸς ταῦτα ἂς παραδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Ἡροδό-
του λεγόμενα ἐν Ζ' 38—40 περὶ τινος πλουσιωπῆτος

"Αν ποτε γυμνή ή ιστορία των εν Ελλάδι λιμενικών ταμειών, θ' αποδειχθή ότι αι φοβεραι καταρτήσεις, ή λιπτευσεις αυτων συνετελέσθησαν εν Αθήναις, αν δε που διεπράχθη τί καλόν, επεβλήθη τουτο δια βοής. Οι υπάλληλοι των λιμενικών επιτροπών εινε ρουσμετληδες των κομμιατων, ή δε θέσις του γραμματέως της επιτροπής εγένετο πολλάκις άφορη ήμνηρικων άγώνων μεταξύ των πολλών αυτης μνηστήρων. Γνωρίζω περιστασιον καθ' ήν δύο ύπουργικοί βουλευται της αυτης επαρχίας, ύποστηρίζοντες εκαστος ίδιον φίλον δια την θέσιν ταύτην, μετέστησαν εις την Αντιπολίτευσιν διότι ο Ύπουργός προς άποφυγήν άλληλοσπαραγμού, διώρισε τρίτον προταθέντα υπό της επιτροπής. "Αν το κέντρον δεν ειχε δύναμιν ουτε φωνήν εις τον διορισμόν του γραμματέως, οι μνηστήρες της θέσεως δεν θα κατέφευγον εις τους βουλευτάς, ουτε οι βουλευται εις τον Ύπουργόν, ουδέ θα διεκινδύνευεν ή θέσις της Κυβερνήσεως διότι διαρίσθη ουτος και ουχι εκείνος γραμματεύς της λιμ. επιτροπής Κυλλήνης, παραδείγματος χάριν. Δεν εδιοικήθησαν λοιπόν άποκεντρωτικώς τά λιμεν. ταμεία αλλά μη εδιοικήθησαν άποκεντρωτικώς οι Δήμοι; Που εύρέθη ή έξουσία του δημάρχου και του δημοτικού συμβουλίου, άφου πασά των πράξεις ύπόκειται εις την έγκρισιν του νομάρχου, κατ' έφεσιν δε εις την του διορίσαντος τον νομάρχην Ύπουργού; Πόσοι δήμαρχοι επιζητήσαντες το αξίωμα με προθέσεις άγαθωτάτας δεν απέτυχον ένεκα της κατ' αυτών αντιδράσεως του Ύπουργού, διότι έτυχε να ελαιν αντίθετοί του; Ο δήμαρχος Α. παρεπονέθη και εις Αυτόν τον Βασιλέα, δια την κατ' αυτου αντίδρασιν του κέντρον' ο δήμαρχος αυτος ήτο ανεξάρτητος, δεν άνήκεν εις κόμμα' δια τουτο, άμα αναλαβών την άρχήν, συνήντησε την αντίδρασιν της πλειοψηφίας του δημοτικού συμβουλίου, έξυπηρητοϋσαν τά συμφέροντα ενός των κομματαρχών' ο κομματάρχης έματαίου την πραγματοποιήσιν των υπέρ της πόλεως σχεδίων του δημάρχου, δια της ματαιώσεως των συνεδριάσεων του συμβουλίου εις άς δεν προσήρχοντο οι φίλοι του ίνα μη γίνη άπραγία, κατά το υπό του μακαριτου Δεληγιάννη έπινοηθέν και εφαρμοσθέν εν τη Βουλή σύστημα των άποχωρήσεων. "Οτε μετά πολλάς άποπειρας κατώρθωσεν ο δήμαρχος δια της κοινής γνώμης των συνδημοτών του, να εκβιάσει τους συμβούλους να προσέλθουν και να επιτύχη την έγκρισιν δημοπρασίας τινος προς άνέγερσιν νοσοκομείου δια χρημάτων, ουχι δημοτικών, άλλ' εκ κληροδοτήματος, ο κομματάρχης μετέφερε την ένέργειάν του εις το κέντρον και έματαιώσε την συντέλεσιν του έργου, έτεργήσας, δια του Ύπουργού, ον ύπεστήριζεν ως βουλευτής, να μη έγκριθωσιν υπό του Νομάρχου τά πρακτικά της δημοπρασίας, ένήργησε δε ουτως ο κομματάρχης αυτος διότι, καθά έγράφη εν τω τύπω, ειχε συμφέρον να μη γίνη το δημοφιλές εκείνο έργον δημοπρασιον μη φίλου του δημάρχου, μάλιστα δε ανεξαρτήτου. Ειναι γνωτή ή εις το κακοργοδοικειλον παραπομπή του τότε Νομάρχου επί εκβιάσει εις δωροδοκίαν αυτου του ίδιου δημάρχου, ίνα τω έγκριθί ή προϋπολογισμός του δήμου του. Αυται δεν ειναι περιστάσεις μεμονωμέναι, αλλά τυποι κανόνος επικρατήσαντος και επικρατουόντος ίσως έτι και νυν εις την δημοτικην διοίκησιν. Οι δήμαρχοι γίνονται πανταχοϋ της φατρίας τά όργανα, διότι οι μη όντες όργανα φατρίας πολεμοϋνται υπό του κέντρον, του δε κέντρον ο πόλεμος σημαίνει παραλυσιαν της δημοκρατικής έξουσίας και άποτυχίαν του δημάρχου. Ιστορικόν κατέστη το πάθημα χωρίου τινος διαμείναντος επί έτη άνευ εκκλησίας, διότι το κέντρον δεν ένέκρινε το σχέδιον της δα-

πάνη των χωρικών άνεγέρσεως Ναου, του δημάρχου όντος όπαδου βουλευτου αντιπολιτευομένου.

"Υπουργών αγαθών και φιλοπατριδων δεν ήμοιρησεν ή "Ελλάς' πόσοι άνδρες φιλοτιμοι δεν ήγωνίσθησαν ν' αντιταχθώσι κατά του χειμάρρου της διαφθοράς; Ο χειμάρρος όμως τους παρέσυρε διότι ουδέν εύρον έξρεισμα παρά τω λαφ. Τρισικόν παράδειγμα τοιοϋτου καταποντισμοϋ παρέχει ο Τρικούπης. Έλθών εις την έξουσίαν με τας εύγενεστέρας προθέσεις, εύρέθη μετ' όλίγον έντός κακοήθους διαλλήλου κύκλου έν φ κατεβορβορώθησαν αι κατά της συναλλαγής ώραίαι του επαγγελία και όλον το διοικητικόν αυτου σύστημα, προήχθη δε κατά την Πρωθυπουργίαν αυτου ή συναλλαγή εις θετικην επιστήμην. Ο πλημμελής οργανισμός της πολιτείας κατέβαλε και αυτην του Τρικούπη την χαλυβδίνην θέλησιν. Υπό τον οργανισμόν αυτόν, ή αγαθοποιός δράσις Ύπουργού φιλοπατρίδος και φιλοτίμου εξαφανίζεται ταχέως, διότι ο χρόνος του καταταλίσκεται και ή προσοχή του περισπάται από την υπεράνθρωπον όντως προσπάθειαν να ικανοποιήση τας αξιώσεις των άπαιτητών των αξιούντων μερίδα των παροχών ον έτάχθη διανομείς υπό της πολιτείας. "Αρατε άπ' αυτου το έξευτελιστικόν έργον του διανομέως δημοσιων θέσεων, ίνα τον χειραφετήσητε και τον άνυψώσητε εις την περιωπήν του μεγάλου αυτου αξιώματος' αφαιρέσατε από τας χειράς του το θνησιμαίον περι το όποιον ίπανται βουλιμιώντα της φατρίας τά όρνεα, ίνα τον περιφρουρήσητε δια της άδυναμίας του διαπράξει το κακόν. "Οταν ο ύπουργός δεν έχη θέσεις, ή άλλας παροχάς να διοείμη, θα παύση να τω ζητη θέσεις και παροχάς ο βουλευτής και όταν ο βουλευτής δεν δύναται να λάβη ουδέν παρά του Ύπουργού, ουδέν θα έχη να προσφέρει εις τον έκλογέα δια να τον διαφθείρη, χειραφετοϋνται δ' ουτω άπ' άλλήλων ο Ύπουργός, ο Βουλευτής, ο έκλογεύς, και το κοινοβουλευτικόν πολιτευμα, το άριστον των πολιτευμάτων δια Λαους διψώντας τά αγαθά της έλευθερίας, εισέρχεται εις την κανονικήν του τροχιάν. Ο έκλογεύς, έλευθερος πάσης προς τον Βουλευτην προσωπικής υποχρεώσεως, έλέγχει μετ' αυστηρότητος μέν, αλλά και μετά δικαιοσύνης την πολιτείαν αυτου, ο δε Βουλευτής από συνενόχου του Ύπουργού άνυψοϋται εις την υπερέφανον θέσιν του έθνικου αντιπροσώπου κρίνων κατά συνείδησιν του Ύπουργού τας πράξεις, επιτιμών ό,τι νομίζει αξιοκατάκριτον, κατσηφίζων ό,τι θεωρεί ασύμφορον εις το έθνος, παρέχων δ' αφιλοκερδή την συνδρομήν του πάση Κυβερνήσει εις την συντέλεσιν έργων έθνωφελών. "Οταν άνυψωθί ουτως το αξίωμα του Βουλευτου' όταν αι μεταξύ αυτου και του Ύπουργού σχέσεις κανονίζονται εν τω περιβόλω της Βουλής και ουχι εν τοις αντιθαλάμοις των ύπουργικών γραφείων' όταν αι μεταστάσεις γίνονται δια λόγους έθνικούς κηρυσσομένους από του βήματος και ουχι δια λόγους άνομολογήτους, ως τον μη διορισμόν Γραμματέως λιμενικής επιτροπής, τότε θα ζητήσωσι την προς το βουλευτήριον άγουσαν και άνδρες διαφόρου ήθικης και πολιτικής ποιότητος από τους πλείστους των καταλαβόντων μέχρι σήμεραν εκ περιτροπής τά βουλευτικά έδώλια. Το πολιτεύεσθαι θα ήναι τότε τιμή και ουχι, ως σήμεραν, όνειδος, ο δε πολιτικός άνταγωνισμός θ' αποβάλλη την σημερινήν αυτου χυδαιότητα, την καταστήσασαν αυτον άπεχθί εις πλείστους αγαθούς και διακεκριμένους πολίτας. Μόνον όταν γίνουν ταϋτα θ' αποκτήσωμεν Κυβέρνησιν πράγματι κοινοβουλευτικήν, δηλαδή Κυβέρνησιν του Λαου, δια του Λαου, υπέρ του Λαου.

Έν Αουδίνω.

ΔΗΡΟΘΕΟΣ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΛΑΣΤΙΚΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Η Π Η Γ Η

πρός τὸν Θεὸν ἐπίκλησις. Καὶ ὅμως οἱ πρόγονοι ἡμῶν οἱ μεγάλοι ἐκείνοι σηματοφόροι τοῦ Ἄγωνος προσεκόμιζον τὰς δαφνηφόρους Σημαίας τὸν πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς ὅπως εὐλογήσωσιν αὐτάς. Καὶ οὕτως εὐλογημένες καὶ καθηγιασμένες ἔχοντες τὰς Σημαίας τὸν καθοδηγοῦν προπορευόμενοι νικηφόρος τὰς στρατίας.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς τὸ Ἀποστολικὸν Κράτος ἐπιδεικνύει ἀξιοζήλευτον μέριμναν ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν τε στρατιωτικῶν νέων καὶ τῶν ἐγκληματιῶν, καὶ διατηρεῖ πρὸς τοῦτο καταλλήλους ἱερεῖς δι' ὅλα τὰ δόγματα τὰ τε Χριστιανικά καὶ τὰ τῶν Ἑβραίων καὶ Μωαμεθανῶν μισθοδοτοῦσα τούτους ἐπαρκῶς.

Ἐξ ὧν τοῦτων καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων δυνάταις νὰ πεισθῇ, ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν ἐπιπολεῖ ὡς πιστεύεται ἡ ἀθεία ἀλλὰ τὸναντίον θρησκειόονται μετ' ἐπιγνώσεως οἱ Λαοὶ καὶ οὕτω μεγαλύνονται, ἐπικαλύπτουσι τὴν μικρὰν ἀφρονα ἀπιστοῦσαν μειονότητα, δι' ὧν ἐκείνων τῶν ἁπτῶν σημείων τὰ ὅποια ἡ πίστις μετ' ἔργων ἐνεργομένη παροισαίει.

ΙΕΖΕΚΙΗ ΒΕΛΑΝΙΔΙΩΤΗΣ
Ἀρχιμανδρίτης ἐν Τεργέστῃ

Μετὰ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τὴν μὴ σίναψιν τοῦ ὑπολοίπου τοῦ Δανείου τῶν 150,000,000 ὁ «Μέτοχος» ἡ γνωστὴ Οἰκονομολογικὴ τῶν Ἀθηνῶν
ΑΙ ΥΠΟΧΡΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

ἐνημερίσι, ἐδημοσίευσεν πίνακα ἐμφαίνοντα τὰς ἐτήσιās υποχρεώσεις τοῦ Κράτους τὰς ἀπορροεῖσας ἐκ τοῦ Δημοσίου Χρέους τῆς Ἑλλάδος.

Τὸν πίνακα αὐτὸν θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἡμεῖς.

Ἀπὸ κανονικοῦς τόκους τῶν παλαιῶν εἰς χρ. δανείων :

α'.)	Ἀπὸ δάνειον 4 0/0	1887 α'. ἔξαμ	1.071.452.50	
β'.)	» 4 0/0	» β'.	1.063.712.50	2.135.165
γ'.)	» 5 0/0	1883 α'.		141.970
δ'.)	» 5 0/0	1881 α'.	762.172	
ε'.)	» 5 0/0	» β'.	754.972	1.517.144
ς'.)	» 5 0/0	1884 α'.	665.992	
ζ'.)	» 5 0/0	» β'.	659.592	1.325.584
η'.)	» 5 0/0	1890 α'.	440.072	
θ'.)	» 5 0/0	» β'.	436.072	876.144
ι'.)	» 4 0/0	1889 α'.	942.544	
κ'.)	» 4 0/0	» β'.	904.544	1.817.088
				ἐν ὄλῳ δρ. 7.813.095
Ἀπὸ τόκους τῶν αὐτῶν δανείων ἐκ πλεονασμ. 1910				3.455.066
» κανονικῶν ἐτήσιον χρεωλύσιον				494.107
» χρεωλύσιον ἐκ πλεονασμάτων 1910				2.797.552
Ἐν συνόλῳ ἀπὸ τὰ παλαιὰ εἰς χρ. δάν.				14.559.820
Λπὸ τόκον ἐτήσιον δαν.	2 1/2 0/0	1898	3.386.675	
» χρεωλ.	» 2 1/2 0/0	1898	2.034.655	5.421.330
» τῶν δανείων 4 0/0 1902				65.000 2.299.630
» τοκοχρεωλύσιον πατρικῶν δανείων				45.360
» τόκους ἠνοποιημένου 5 0/0				3.758.750
» χρεωλύσιον » 5 0/0				140.000 3.898.750
« δάνειον κατασχ. ΣΠΚ. Μελιγαλᾶ				577.000 612.000
» χρεωλύσιον δανείων 1833				35.000
» » ἀναγκ. κυκλοφορίας				900.000
» τόκους ἐντοκῶν γραμματειῶν				737.760
» δανείων προκαταβολῆς				400.000
» χρεωλύσιον ἀναγκ. κυκλοφ.				2.000.000
				2.000.000
				32.874.650

Εάν εἰς αὐτὰ προσθέσωμεν καὶ τοὺς τόκους τοῦς προερχομένους ἀπὸ τὸ Δάνειον τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης 5 0/0 (20,000,000) καὶ τὸ Γεωργικὸν τῆς Θεσσαλίας, 5 0/0 (15,000,000) ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ υποχρεώσεις τοῦ Κράτους ἀνέρχονται εἰς 35,000,000 στρογγυλά. Οὕτως ἔχομεν μείωσιν τῶν ἔξ 130,000,000 ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς 95,000,000 ἅπανα θὰ χρησιμεύουν διὰ τὰς ἄλλας ἀνάγκας τοῦ Κράτους.

Ἐκ τῶν 95 αὐτῶν ἑκατομμυρίων προορίζονται 40 περίπου ἑκατομ. διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνονται εἰς αὐτὰ αἱ διὰ τὸ Δημόσιον Χρέος ὑποχρεώσεις) καὶ 69 περίπου ἑκατομ. διὰ ὅλα τὰ ἄλλα Ὑπουργεία, ὅστε ἐν φῶν ἔχομεν εἰσπράξεις 95,000,000 προϋπολογίζομεν δαπάνας 109,000,000 ἄρα ὑπὸ τοῦς σημερινούς ὅρους ἔχομεν ἄλλο 14,000,000. Δι' ἀστήραῶς οἰκονομίας εἰς τὰ ἔξοδα δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ μία ἐλάττωσις 4,000,000 ὅποτε τὸ ἄλλομα τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν δύνανται νὰ εἶνε ὀλιγότερον τῶν 10,000,000. Ἔχουσα λοιπὸν ταῦτα ὑπ' ὄψιν τῆς ἡ Κυβερνήσεως θαρροῦντως ἐδήλωσεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ ὄροι τοῦ Κράτους δὲν δύνανται νὰ ἐπιβαρυνθῶσι διὰ νέων ὑποχρεώσεων καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐγκαταλειφθῇ πᾶσα ἰδέα συνολογήσεως δανείου τὸ ὅποιον θὰ ἀπῆται τὴν καταβολὴν δαπανῶν αἱ ὅποια ὑπερβαίνοσι κατὰ πολὺ τὰς δυνάμεις του. Ἦδη ἐναπομένει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ὁδὸς τῆς ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, ἡ ἐπιστημονικὴ διαρρύθμισις τοῦ δασμολογίου ἢ ἐπὶ τὸ δικαιοτέρων κατανομῇ τῶν φορολογικῶν βαρῶν καὶ ἡ διὰ τῆς ἐνοποιήσεως τῶν παλαιῶν εἰς χρῆσιν δανείων μείωσις τῶν καταβαλλομένων ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους.

ΤΟ Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ & ΕΜΠΟΡΙΟΥ ἘΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Εάν μελετήσωμεν τὴν ἱστορίαν τοῦ βίου τῶν διαφόρων ἐθνῶν θὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ πέρασμα ὅτι ἡ ἰσχὺς παντὸς ἐθνους βραίνει κατὰ λόγον ἀνάλογον τῆς εὐρωστίας τῶν παραγωγικῶν αὐτοῦ δυνάμεων.

Ἀντὶ ὅμως νὰ προστρέξωμεν ἡμεῖς εἰς ξένα παραδείγματα, ἔχομεν ὡς ἀπόδειξιν τὸ ἡμέτερον ἔθνος, τὸ ὅποιον δὲν κατέχει σήμερον τὴν μεγάλην θέσιν, τὴν ὅποιαν ἔπρεπε καὶ εὐδαιμονοῦτο νὰ ἔχῃ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔθνων.

Καὶ τοῦτο, διότι, ἂν ἦς ἀνέτειλεν ἐπ' αὐτοῦ ὁ ζωογόνος τῆς ἐλευθερίας ἥλιος, ἐκτὸς τῶν ἐπὶ τοῦ πρώτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἀσπειρῶν, οὐδεμία σαθὰ καὶ ἀζῖα λόγου Κυβερνητικὴ πρόνοια ἐλήφθη πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς του. Καὶ ἐάν ἐγένετο τι ὑπὲρ αὐτῆς μέχρι σήμερον, ἐγένετο τῇ πρωτοβουλίᾳ ἰδιωτῶν, οἷτινες ὅμως οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην προστασίαν ἢ ἐνίσχυσιν ἐτύγχανον ὑπὸ τῆς πολιτείας.

Παράδειγμα τούτου προφανῶς τυγχάνει καὶ ἡ τε-

χνικὴ ἐκπαίδευσις, ἣν εἰσήγαγεν ἐν ἔτει 1894, πρώτη ρυμοτομήσασα ὑπὸ τὴν κατευθύνσιν αὐτῆς, ἡ Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία καὶ πρὸς ἣν τόσον ἀστέργως προσηνήχθησαν πάντες οἱ ἀρμόδιοι ἢ ἀναρμόδιοι, ὡστε ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ χρησιμοποιοῦσιν εἰς ἄλλον σκοπὸν τὴν πρὸς αὐτὴν δωρεὰν τοῦ ἀειμνήστου Μαρασλή. Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ἤρχισεν ὡς ἐπὶ αὐτοῦ, ἐξ οὗ καὶ λίαν δυσηρεστήθη καὶ ἐστενοχωρηθῆ ὁ μεγάλθυμος εὐεργέτης. Τοῦτο δὲ ἐπέδρασε πάντως καὶ ἐπὶ τῶν κατόπιν θελήσεων αὐτοῦ, οὕτω δὲ ἡ κολοσοεῖα περιουσία του ἐμείνεν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ταῦτα φέρομεν δημοσίᾳ εἰς γνῶσιν τῆς Ἀνορθωτικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως, ἐάν ἐγκρίνη, λάθῃ τὰ δεόντα μέτρα ὑπὲρ τῆς διακανόνισεως τῆς υποθέσεως οὐμοῦτος πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ χορηγοῦ.

Διότι, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἠθικοῦ μέρους καὶ τῆς διεχθρίσεως ἀσεβείας πρὸς τὴν ἐκδηλωθεῖσαν σαφῶς ἐπιθυμίαν τοῦ ἀειμνήστου Μαρασλή, δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερον λάθος καὶ ὑπὸ ἡλικίαν ἐποψίν διὰ τὸ Κράτος ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ ἐκτελέσῃ ἀπαρεχκλίτως τὴν θέλησιν τῶν δωρητῶν αὐτοῦ, καθέσων τοῦτο ἀπογοητεύει καὶ τοὺς μέλλοντας δωρητὰς καὶ κληροδότας πρὸς μείωσιν ζημίαν τοῦ ἔθνους.

* *

Ἀναπληροῦντες τὴν Κυβερνητικὴν ἐνέργειαν ἀνδρες συναίσθησιν ἔχοντες τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας, ἀνέλαβον ἀπὸ πινος τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συμπήξεως Συνδέσεων, τῆς ὁργανώσεως Ἐκθέσεων, τῆς συγκροτήσεως Συνεδρίων, ἅτινα βάσιν καὶ ἀρχὴν ἔχουσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ζωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας.

Εἶνε γνωστὰ τ' ἀποτελέσματα τοῦ Α' ἐν Ἀθήναις Πανελληνίου Συνεδρίου τῆς Γεωργίας, τῆς Βιομηχανίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου, ὧν τὸ σπουδαιότατον ἡ ἱδρύσις τοῦ κυριωτάτου ὑπουργείου τῆς Παραγωγῆς, ἐνῶ τὰ λοιπὰ ἑπτὰ εἰσὶν ὑπουργεῖα τῆς καταναλώσεως. Τ' ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὑπουργείου τούτου μεγίστα θὰ ᾤσιν ἐπὶ τῆς χώρας ἡμῶν. Εἶνε γνωστὰ καὶ αἱ λοιπαὶ ἀποφάσεις, τὰς ὅποιαις ἔλαβε τὸ Συνέδριον ἐκεῖνο ὡς πρὸς τὰ λεπτομέρεστα ζητήματα ἐξ ὧν θὰ πηγάζῃ ὁ ἐθνικὸς πλοῦτος.

Ἐκ τούτων λοιπὸν οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιδάλῃ ὅτι καὶ αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Β' Πανελληνίου Συνεδρίου τοῦ συγκαλουμένου ἐν Πάτραις τὴν 14—17 Ἀπριλίου τ. ἐ. τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Πανελληνίου Συνεδρίου, τῶν παραγωγικῶν Σωματείων καὶ τῶν ἐν Πάτραις Συλλόγων θὰ εἶνε σοβαρώτατα καὶ μεγίστη ἐκ τούτων ὠφέλεια θὰ προκύψῃ, διότι σπουδαιότατα θὰ συζητηθῶσι θέματα οἷα τὰ περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, πίστεως καὶ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, τὸ περὶ καταπολεμήσεως τῆς νοθείας τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων, τὸ περὶ τοῦ φόρου τοῦ εἰσοδήματος κτλ. κτλ.

Αἱ Πάτραι, ἡ πρωτεύουσα τῆς Πελοποννήσου, ἡ ἐμπορικοτάτη πόλις, δικαίως ὠρίσθησαν ὑπὸ τοῦ πρώτου Συνεδρίου ὡς ἐδρα τοῦ δευτέρου. Δὲν ἀμφιδάλωμεν δὲ ὅτι τὸ Συνέδριον θὰ ἐπιτύχῃ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, εἰς τοῦτο δὲ θὰ συντελεσθῇ ἡ παρομιώδης φιλοεὐδαιμονία τῆς Πελοποννησιακῆς πόλεως καὶ τῆς Δημοτικῆς αὐτῆς ἀρχῆς ἢ πρόθυμος μέριμνα.

Ο. Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰς τὸν σύνδεσμον τῶν Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν τὴν ἡν Φεβρουαρίου ὠμίλησεν ὁ γνωστὸς γλύπτης κ. Θωμᾶς Θωμόπουλος περὶ τῆς καταστάσεως τῶν τεχνῶν ἐν Ἑλλάδι ἐν γένει, καὶ τῆς κακῆς διοργανώσεως τῆς Σχολῆς τῶν καλῶν τεχνῶν.
ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ ΚΑΛΙΤΕΧΝΟΥ

Οἱ καλλιτέχναι μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθησαν τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Θωμοπούλου καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ὅπως συντάξῃ ὑπόμνημα πρὸς βελτίωσιν ἐν γένει τῆς διδασκαλίας τῆς τέχνης καὶ τῆς θέσεως τῶν καλλιτεχνῶν, καὶ τὸ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἢ ὅποια θέλει μεριμνήσει, ἐλπίζομεν, διὰ τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα τοῦ τόπου μας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΣ

Ἐπιστολὴ τῆς Κυρίας Λιλιῆς πρὸς τὴν φίλην τῆς Κυρίαν Μαρίαν.

Ἀγαπητή μου Μαρία, ἐάν ἀίφνης σὲ ἴρωτόν: «Τί εἶνε δημοσὶα ἰδιοκτησία;» Τί θὰ ἀπῆντας; Καὶ ἐγὼ ἐπίσης εὐρέθην στενοχωρημένη χθὲς τὸ βράδν εἰς τὸ μάθημά μας τῆς κοπῆς, δταν ἡ Κα Γκρελέ μοῦ ἔθεσε τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἡ Φραγκίσκη, ἡ ὅποιον πάντοτε ἔχει κατὰ ν' ἀποκριθῇ, ἤρχισεν νὰ γελᾷ. «Διάβολε, εἶνε πᾶν ὅ,τι δὲν ἀνήκει εἰς οὐδέναν.» «Κάτι καλλιτέρον τοῦτο, ἐπανέλαβεν ἡ Κα Γκρελέ, μαντεύσατε.» «Τότε, εἶνε ὅ,τι ἀνήκει εἰς ὅλον τὸν κόσμον», διώρθωσεν ἡσίχως ἡ Ἰουλία. «Ἐῶγε», ἀνέκραξεν ἡ Κα Γκρελέ. Κάποια ὅμως ἐκ τοῦ βίθους τῆς ἀιθούσης παρετήρησε δι' ὕφους οὐρανοῦ: «Ὅ,τι ἀνήκει εἰς ὅλον τὸν κόσμον δὲν ἀνήκει εἰς κανένα.» Ἡ Κα Γκρελέ ὑψωσε ζωηρῶς τοὺς ὀφθαλμούς: «Ἀπατᾷσθε, ἀγαπητή μου. Ὅ,τι ἀνήκει εἰς ὅλους ἀνήκει καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπίσης. Ἴδου δ' ἀκριβῶς τί ἤθελον νὰ σαῶς κάμω νὰ ἐννοήσητε, διότι, ἐφ' ὅσον προχωρεῖ ἡ ἀνθρωπότης τείνει ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ἰδιωτικὴν ἰδιοκτησίαν διὰ τῆς δημοσίου ἰδιοκτησίας ἢ συλλογικῆς. Ἀντὶ τοῦ «τὸ μαγαζί μου» θὰ ἔχομεν «τὸ μαγαζί μας», τούτεστι τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν διανομὴν μὴ ἀντικειμένου εἰς οὐδένα ἰδιαιτέρως, ἀλλ' ἀντικειμένου κατὰ τρόπον γενικὸν εἰς σύνολόν τι προσώπων. Ἐάν ὅμως

τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐφανταζόντο πρὸς στιγμὴν ὅτι ἡ συμμετοχὴ των, ἡ δράσις των, αἱ προσπάθειά των ἡ καλὴ των θέλησις δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν διότι ἕκαστον τούτων δὲν ἐκπροσωπεῖ παρὰ ἐν «ἔν», μόνον ἐν, ὅπως μικρὸν, «ἔν», ἐν τῷ μεγάλῳ ἀριθμῷ, ἡ μᾶλλον εὐδαίμων ὁργάνωσις θὰ ἐχρεωκόπει καὶ δὲν θὰ ἦτο πλέον δυνατὴ ἢ ὑπαρξίς τοῦ συνεργατισμοῦ. Τί εἶνε μὰ συναυλία; Τίποτε ἄλλο παρὰ συνεργατισμὸς πρωτογενὴς καὶ ἐλαττωματικὸς. Δὲν δύναμι νὰ ἀμείψω ἓνα διάσημον καλλιτέχνην εἰς τὸν οἶκόν μου, ἐγὼ ὅπως μόνη, λοιπόν, ἐπειδὴ ἔχω μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ τὸν ἀκούσω προσφεύγω εἰς ὅλας μου τὰς γνωριμίας καὶ ζητῶ παρὰ τούτων νὰ παραστώσιν εἰς τὸ ἀκρόαμα καὶ νὰ συμμερισθῶσι τὰς δαπάνας. Λέγονται καὶ ἐπειδὴ εἰμένα 200, ἕκαστος πληρώνει 2 δραχμὰς διὰ νὰ συγκεντρωθῶσιν αἱ 400 δραχμὰ αἱ ὅποια μὰς χρειάζονται. Ἐὰν εἴμεθα 600 πρόσωπα, θὰ μὰς ἔμενε τὸ ὠραῖον κέρδος τῶν 200 δραχμῶν διὰ τὸν κόπον τῆς ὁργανώσεως τῆς συναυλίας, ἀφοῦ ὁ καλλιτέχνης δὲν ἀπαιτεῖ πλέον τῶν 400 δραχμῶν, ἐὰν ἀκόμη ἐδιπλασιάσθησαν τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια θὰ τὸν ἀκούσωσιν. Ἐκάμαμεν συνεργατισμὸν χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζωμεν, θὰ κάμωμεν ὅμως καλὸν καὶ ἀληθὲν συνεργατισμὸν ὅταν γνωρίσωμεν τοῦτον, διαλογιζόμενοι ὅτι τὸ ἔν ἔχει τὴν ἀξίαν του, ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν χιλίων τὰ ὅποια ἄνευ τοῦ ἑνὸς θὰ ἦσαν 999! — Ὅταν περιπατήτε εἴτε εἰς τὴν ὁδὸν εἴτε εἰς ἐν ἀπὸ τὰ ὄρατα μας πάγκα, σὰς ἴληθεν ποτὲ ἢ ἴδέα ὅτι ταῦτα εἶνε δημοσία ἰδιοκτησία — εἰδὸς τι ἐθνικοῦ συνεργατισμοῦ, καὶ ὅτι ἀνήκουν καὶ εἰς σὰς ἐπίσης; Δὲν ἔλαβον πρᾶγματι ἐν μέρος τῶν δημοσίων ἐσόδων διὰ νὰ τὰ ἀγοράσωσι καὶ νὰ τὰ διατηρήσωσι; Περσσότερον ταῦτα στοιχίζουσι, περισσότερους θὰ ἔχητε νὰ πληρώσητε φόρους καὶ δασμοὺς... δίδετε μὲ τὴν δεξιὰν διὰ νὰ λάβητε μὲ τὴν ἀριστεράν. Ἐὰν εἰσθε ἐξυπνοὶ καὶ καλῶς ἀνατεθραμμένα θὰ ἀπολαίητε πάντων τούτων χωρὶς νὰ τὰ φθείρητε τὸ παραπάν, χωρὶς μάλιστα νὰ ἀντιλαμβάνηται τις ὅτι διήλθατε ἐκεῖθεν. Ἐὰν ἀνήκητε εἰς τὸ ἀνόητον καὶ ἀμαθὲς κοινόν, θὰ εἴπητε: «δύναμι νὰ καταστρέψω ὅλα ταῦτα, ἀφοῦ δὲν ἀνήκουν εἰς ἐμέ», θὰ κόψητε τὰ θρανία, θὰ κάμητε ἐγκοπὰς εἰς τὸν φλοιὸν τῶν νεαρῶν δένδρων χωρὶς καμμίαν φροντίδα διὰ τὸ ἀποτέλεσμα, θὰ ποδοπατήτε τὰς γλάσας αἱ ὅποια θὰ χρεασθῶσιν μῆνας διὰ νὰ πρᾶσιν ἡμεῖς καὶ πάλιν, θὰ σπάσητε τοὺς κλάδους καὶ τὰ ἄνθη, καὶ θὰ ρίψητε ἀδιαφόρως λέπτρα ἢ παλαιόχαρτα. Εἰς ὀλίγας ὥρας ὁ ὠραῖος κήπος θὰ ἔχη ὄψιν οἰκτρὰν καὶ θὰ χρεασθῶσιν ἑκατοντάδες φράγκων καὶ μακρὰ ἡμέραι ἐργασίας διὰ νὰ ἐπιδιορθωθῶσιν αἱ καταστροφαι αὔται. Δὲν εἶχά ποτε σκεφθῆ ἅπαντα ταῦτα, ἀγαπητῆ μου Μαρία, καὶ ὅταν ὠμίλησα περὶ τούτων εἰς τὸν σύζυγόν μου δὲν παρέλειπε νὰ μοὶ εἴπη πόσον ἢ κ.

Γκαρελὲ εἶχε δίκαιον. Λοιπόν, σοὶ τὰ γράφω διὰ νὰ σκεφθῆς καὶ σὺ μὲ τὴν σειράν σου. Ἴδου ἐγὼ πλήρης καλῶν προθέσεων καὶ διὰ ν' ἀρχίσω, θὰ βοηθήσω τὴν «Συνεργατικὴν» ἀντὶ νὰ δημιουργῶ δυσκολίας διὰ τῆς ἐλλείψεώς μου ἀκριβείας καὶ κανονικότητος καὶ θὰ κάμνω εἰς ταύτην πάσας τὰς ἀγοράς μου ἀνεξαρτέτως, θὰ συλλογίζωμαι ἐφεξῆς περισσότερον τὰς δεσποινίδας πωλητρίδας τῆς «Συνεργατικῆς», θὰ φέρω πάντοτε μαζύ μου τὸ βιβλιάριόν μου διὰ νὰ μὴ καθιστῶ πολίτηλον τὴν ἐργασίαν τῶν καὶ θὰ ἀγοράζω ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶνε δυνατὸν καθ' ὄν χρόνον δὲν θὰ ὑπάρχωσι πολλοὶ ἄλλοι πελάται νὰ ἐξητηρηθῶσιν. Δὲν αἰσθάνομαι καὶ ἐγὼ τάχα ἐθνομισίην, ὅταν ὁ σίζυγός μου καὶ τὰ τέκνα μου φροντίζουσι ὥστε νὰ ἀποφύγω ἐργασίας περιττάς! Ἄπρως, εἰξεύρεις, ὁ σίζυγός τῆς Ροζαλίας, ὅστις ἐξέρχεται σιγνότητα τὰς ἐσπέρας, μοὶ ἀπεκρίθη δι' ἴφρους ὀργίλου ὅταν χθὲς τὸν ἠρώτησα διατὶ δὲν μένει περισσότερον οἶκος: «Διότι τὸ σπίτι μου δὲν εἶνε ἀρκετὰ καθαρόν». Ἡρώτησα τότε τὴν Ροζαλίαν διατὶ δὲν κρατεῖ καλλίτερον τὸ σπίτι της. Ἔγινε κατακόκκινος καὶ μοῦ λέγει: «διότι δὲν κάμνω τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ σκουπίζω καὶ νὰ ξεσκονίζω, νὰ ξεσκονίζω καὶ νὰ σκουπίζω. Νομίζεις ὅτι μοῦ φείδονται τοῦ κόπου! Ποῖος συλλογίζεται νὰ καθαρίσῃ τὰ ὑποδήματά του πρὸ τοῦ εἰσελθῆ! Λερώνουν ὅσον μποροῦν καὶ ἐγὼ πρέπει ἔπειτα νὰ τὰ καθαρίσω. Νομίζεις ὅτι τοῦτο μ' ἐνθαρρύνει;» Πτωχὴ Ροζαλία, ἔχουν ἀνάγκην περισσότερον «συνεργατισμοῦ» εἰς τὸ σπίτι τοῦτο. Ὁ Διευθυντὴς τῆς «Συνεργατικῆς» τῆς πόλεός μας μοὶ ἐξήγησε ὅτι «σὺν» σημαίνει μετὰ τοῦ «ἐργάζεσθαι» ἐργάζεσθαι ὁμοῦ, βοηθεῖν καὶ οὐχὶ δημιουργεῖν ἐργασίας ἀσκόπους διὰ τοὺς ἄλλους! Ὡ, ἀγαπητῆ μου, ἔχω τόσα πολλά, ὥστε νὰ σκέπτομαι δι' ἑβδομάδας.

Σὲ φιλοῦ τριφερῶς καὶ μένω ἢ φίλη σου

«Λιλι»

(Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΗΛΙΑΔΗΣ

ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίῳ κ. Πούπητη ἱατροῦ, Μακεδόνας δὲ τὴν καταγωγὴν, ἐκδίδεται μηνιαία ἐφημερὶς προσφέρουσα μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἐθνικοὺς μας ἀγῶνας. Ὁ σκοπὸς τοῦ «Ἑλληνικοῦ Κήρυκος» εἶναι ἢ διαφώτισις τῆς Ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης περὶ τῶν Ἑθνικῶν ἡμῶν δικαίων, καθὼς καὶ περὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ζωτικότητος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἐφ' ὅλας αὐτῶν τὰς ἐκφάνσεις. Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλεται δωρεὰν κατὰ χιλιάδας πρὸς ὅλους τοὺς Ἄγγλους πολιτευσμένους, διπλωμάτας, δημοσιογράφους, ἀνωτέρους κληρικούς, πολιτικούς Συλλόγους, Πανεπιστήμια, Βιβλιοθήκας καὶ ἐν γένει πρὸς ἅπαντα τὰ πρόσωπα τὰ ἔχοντα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης.

Τ' ἀποτελέσματα τῆς μέχρι τοῦδε δράσεως αὐτοῦ εἶνε λίαν ἱκανοποιητικά, διότι πλὴν τῆς ἀγαθῆς ἐντυπώσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τε τοὺς πολιτικούς καὶ Ἀκαδημαϊκοὺς κύκλους, ἔτυχεν εὐφήμου μινείας καὶ εἰς πολλὰς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ δαπάναι αὐτοῦ δρῶντος εἰς κύκλον τόσον εὐρὴν καὶ ἐν πόλει λίαν δαπανηρᾶς, ὡς τὸ Λονδίνον, εἶναι μεγάλα, χηρῆσι τῆς ὑποστηρίξεως ὄλων τῶν φιλοπατριδῶν Ἑλλήνων, καὶ μάλιστα τῶν διαμενοντιῶν εἰς χώρας ἐνθα ὁμιλεῖται ἢ Ἀγγλικὴ γλῶσσα, ὅπως δυνατῆ ἢ ἐκπληρώσῃ δεύοντος τὸν προορισμὸν του.

Δεδομένης τῆς σπουδαιότητος τὴν ὁποίαν κέκτηται διὰ τὰ Ἑθνικὰ ἡμῶν ζητήματα ἢ διαφρώσεις τῶν μεγάλων φιλελευθέρων λαῶν, ἥτις εἶνε ἐξίσου ἀναγκαῖα μὲ τὴν στρατιωτικὴν παρασκευὴν τῆς Ἑλευθέρας Ἑλλάδος καὶ τὴν κατάλληλον διοργάνωσιν καὶ ἄμυναν τῶν ὑποδοιῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, λαμβανομένης δὲ ἐπ' ὅψιν τῆς καταλλήλου καὶ ἀποτελεσματικῆς διεξαγωγῆς τοῦ πρώτου ἐκ τῶν ζητημάτων τούτων ὑπὸ τοῦ Hellenic Herald (κατὰ τὰς ὁμολογίας ὄλων τῶν ὁμογενῶν ὅσοι ἔτυχον νὰ παρακολουθῆσιν τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν τοῦ ἔργου) ἐλπίζομεν, ὅτι πᾶς φιλόπατρις Ἑλληνὴν θὰ τῷ παράσχη προθύμως τὴν ἀρωγὴν του δι' οἰουδήποτε τρόπον δύναται.

Ἡ ἐτησία Συνδρομὴ τοῦ Περιοδικοῦ εἶναι Σελίνα 10.

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΑΔΕΣ ΜΑΣ ΦΘΙΣΙΑΤΡΕΙΟΝ

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» ἢ ὁποία μὲ ὑπερηφάνειαν ἐξαγγέλλει πάντοτε εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος—ὅπου ἀκούρατος κυκλοφορεῖ—πάσαν Ἑλληνικὴν πρόσδοον, ἢ πᾶσαν Ἑλληνικὴν χαραυγὴν, ἐλπίδα, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν, —διπλασίαν αὐτήν, — νὰ γνωρίσῃ πρὸς ὅλους τὰς πρόσδους τῶν Ἑλληνιδῶν μας. Αἱ Ἀθηναὶ κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενταετὲς διάστημα προώδευσαν καταπληκτικῶς διὰ τῆς γυναικείας πρωτοβουλίας. Τὸ Ἄσυλον τῶν Ἀνιάτων, τὸ Ἄσυλον τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, τὸ Ἐργοστάσιον τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν, —παλαιὸν αὐτὸ ἱδρυμα, — ὁ Εὐαγγελισμός, αἱ Γυναικεῖαι Φυλακαί, ὁ Σύλλογος «Πρόσδος», ἢ Σηροτροφικὴ Ἐταιρεία, ἢ Πολυκλινικὴ, τὸ Φθισιατρεῖον, εἰς αὐτὰ πρόκεινται δείγματα τῆς ἐν Ἀθήναις γυναικείας προόδου, καὶ τῆς γυναικείας φιλανθρωπίας ἐν ταῦτῳ. Ἀπὸ τὰς στήλας τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» θὰ παρελάσῃ εἰς αὐτὴν ἢ δρᾶσις τῆς συγχρόνου Ἑλληνίδος, καὶ θὰ γνωρίσῃ οἱ ἅπανταχοῦ ἀναγνώσται μας, τὴν ἱστορίαν κάθε εὐαγοῦς καθιδρύματος, τὸ ὅποιον ἢ γυναικεῖα χεῖρ ἐδημιούργησεν, ἀφοῦ τὸ δνειροπόλησεν ἢ ψυχὴ της καὶ τὸ ἐπόθησεν ἢ καρδία της.

Καὶ ἀρχίζομεν ἀπὸ τὸ Φθισιατρεῖον. Ἐπὶ τῆ ἐδικαίᾳ τῆς ἐσρτῆς ἦτις ἐδόθη εἰς τὸ Βασιλικὸν Θεάτρον τὸν παρελθόντα μῆνα ἐξηγήσαμεν νὰ μάθωμεν ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς ἰδρύσεως καὶ τῆς λειτουργίας ἐνὸς Νοσοκομείου, τὸ ὅποτον ἔχει τὴν μεγάλην ἀποστολὴν ὄχι μόνον νὰ σώσῃ τοὺς πάσχοντας καὶ ἀσθενεῖς, ὄχι μόνον ν' ἀνακουφίξῃ ἐκείνους εἰς οὗς ἡ ἐπιστήμη δὲν εἰμπορεῖ νὰ παράσχη οὐδὲν πλέον ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς υγιεῖς ἀπὸ τὸ μέλυσμα καὶ νὰ παρέχῃ οὕτω τὴν μεγαλειτέραν ἐκδόουλευσιν εἰς τὴν κοινωνίαν.

Εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὑμητου εἰς μίαν πεδιᾶδα ἐντελῶς ἀναπεπταμένην, εἰς μίαν ἕμωσ τοποθεσίαν ἐξόχως θαυμαστήν—ὅπως εἶνε συνήθως ὄλαι τῆς Ἀττικῆς αἱ τοποθεσίαι—ἀνηγέρθη τὸ πρῶτον περίπερον, τοῦ πρώτου ἐν Ἀθήναις φθισιατρείου.

Εἰς τὰ 1905, ἦτο πρὸ ἐξ ἀκριβῶς ἐτῶν, ἐτίθετο ἐκεῖ ὁ θεμέλιος λίθος, ὅστις θὰ ἐδίδοε εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ Νοσοκομεῖον τὸ ὅποιον ἔλειπεν ἀπὸ τὴν πρόσδοον καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς Πρωτευούσης ἐνὸς εὐρωπαϊκοῦ Κράτους.

Ὅταν πρὸ τινῶν ἐτῶν, καὶ ἐφ' ὅσον μοὶ ἐπέτρεπον αἱ φιλογικαὶ μου ἀσχολίαι, συνειργαζόμεν ἰς τὸ τμήμα Νοσηλείας καὶ Ὑγιεινῆς—τὸ ὅποιον ἀλλὰ εὐγενεῖς τῆς πόλεός μας δέσποιναι εἶχον ἰδρύσει—παρηκολούθησα, εἰς τὴν φρίκην καὶ εἰς τὴν δυστυχίαν ἢ ὅποια ἀπλώνεται ὑπὸ τὸν γαλανὸν αὐτὸν οὐρανόν, εἰς τὰς πτωχὰς ἐργατικὰς ἰδίως τάξεις. Ἡ φθίσις ἐλυμαίνετο, λυμαίνεται, καὶ θὰ λυμαίνηται ἰσως ἐπὶ πολὺ ἀκόμη τὸν ἐργατικὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν. Ἀπὸ προχείρους στατιστικὰς τὰς ὅποια παρηκολούθησα ἢ φθίσις ὑπῆρξεν ἢ μεγαλειτέρα καταστροφικὴ νόσος διὰ τὴν Ἑλλάδα. Λυποῦμαι πολὺ ὅτι δὲν ἐνθυμούμαι τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ὁποίους εἶχον μελετήσῃ τότε ὅποτε θὰ ἐδίδοε μίαν ἀληθῆτικὴν καταστροφῆς εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου. Ἐν τούτοις ἐπαυλαμβάνω, καὶ ἂν ἐλλείπουσι οἱ ἀριθμοί, δὲν σημαίνει ὅμως ὅτι δὲν γνωρίζομεν ὅλοι τὰς μεγάλας καταστροφὰς, αἱ ὅποια ἐπέρχονται ἀπὸ τὴν νόσον αὐτὴν εἰς τὰς ἐργατικὰς ἰδίως τάξεις.

Τὸ τμήμα Νοσηλείας καὶ Ὑγιεινῆς μὲ τοὺς μικροὺς καὶ γλίσχρους πόρους του δὲν ἠδύνατο βεβαίως οὔτε νὰ ἐπαρκέσῃ οὔτε νὰ φανῆ τελείως χηρῆς εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν κοινωνικὴν ἀνάγκην. Εὐτυχῶς τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀνάγκην ἠννόησε καθ' ὅλον τὸ βάθος καὶ πλάτος αὐτῆς μία ἐκ τῶν πλέον μορφωμένων Ἑλληνιδῶν μας, καὶ ἢ κ. Σοφία Σχλήμαν ὑπῆρξεν ἢ δημιουργὸς τοῦ εὐεργετικοῦ αὐτοῦ καθιδρύματος ὑπὸ κοινωνικὴν ἰδίως ἐποψίν. Εἰς τὰς Ἀθήνας

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗΝ

ΤΟ ΦΘΙΣΙΑΤΡΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

είναι αληθές δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἔλλειψις φιλανθρωπίας. Ἡ φιλανθρωπία ὅμως αὐτὴ ἢ ἐντελῶς ἰδιωτικῆ οὐδέποτε ὑπεστηρίχθη ἀπὸ Κυβερνητικὴν ἀρωγὴν, καὶ οὐδέποτε κυβερνητικὰ μέτρα ἐθεσπίσθησαν ἱκανὰ νὰ προστατεύουν ἀπὸ ἑνὸς μὴ μόνον τοὺς ὑγιεῖς κατοικοὺς μιᾶς πόλεως. Οὕτω τὸ Φθισιατρεῖον δὲν εἶνε μόνον εὐεργετικὸν διότι παρέχει τὰς ἀνάσεις τῆς ζωῆς εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, εἴτε πλούσιοι εἴτε πτωχοὶ εἶνε οὗτοι, ἀλλὰ πρὸ πάντων διότι προστατεύει τοὺς ὑγιεῖς ἀπὸ τὸ μόνον. Ὅταν εἰς μίαν πτωχὴν οἰκογένειαν προσβάλλεται ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴν νόσον ἓν ἄτομον, καὶ ὅταν τὸ ἄτομον αὐτὸ ἔχῃ κοινὴν τὴν στέγην, κοινὴν τὴν τροφήν, τὸν συγχρωτισμὸν ἀέναν μετὰ τοὺς ὑγιεῖς, ἢ μὴ μπορεί πᾶς τις νὰ φαντασθῆ ποῖα καταστροφὰ δύναται νὰ ἐπιφέρει ἓνας ἀσθενὴς αὐτῆς τῆς φύσεως εἰς μίαν οἰκογένειαν. Καὶ ὅταν σκεφθῆ τις τοὺς ἀνθυγιεινοὺς δροῦς ὑφ' οὗς ζῆ ὁ ἐργατικὸς κόσμος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν πολλαπλὸν συγχρωτισμὸν, — διότι πολλακίς μία κοινὴ αὐλὴ συνενώνει: ὀκτὼ ἢ ἑννέα οἰκογενεῖας — τότε ἀσφαλῶς θὰ ὑπολογίσῃ ποῖα καταστροφὰ φέρει τὸ μικρόβιον τοῦ Κῶχ ὅταν θὰ εὕρῃ καταφυγίον εἰς τὰ νεαρὰ στήθη μιᾶς κατοικοῦ τῆς αὐλῆς αὐτῆς, καὶ πόσον εὐκόλως θὰ μεταδοθῆ τὸ νόσημα ἀπὸ τὴν μίαν αὐτὴν ἀσθενῆ, καὶ εἰς ποῖα καταστροφὰς ὑπόκειται ἐξ αἰτίας τῆς συναφείας ὑγιῶν μετ' ἀσθενῶν ὁλόκληρος πλέον ἢ κοινωρία.

*—

Τὸ Φθισιατρεῖον τῆς κ. Σχλημαν ἔχει αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Ν' ἀπαλλάσῃ τοὺς συγγενεῖς ἀπὸ τὴν δδύνην τῆς θεραπείας ἐνὸς παρομοίου ἀσθενοῦς, νὰ παρέχῃ τὰ μέσα νὰ ζῆσῃ ἐν ἀνέσει τὰς ὑπολειπομένας ἡμέρας τοῦ ἐ ἀσθενῆ, καὶ πρὸ πάντων νὰ σώσῃ τοὺς ὑπολειπομένους ἀπὸ τὸ φοβερὸν μόνον τῆς μεταδόσεως τοιαύτης νόσου, ἀφοῦ ἡ θεραπεία δὲν συντελεῖται παρὰ εἰς ὠρισμένας περιστάσεις. Τὸ Φθισιατρεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἔχει τὸ εὐτύχημα νὰ ἀριθμῆ τοιαύτας ἰάσεις μεταξὺ τῶν ἀσθενῶν του. Ἰδίᾳ εἰς τὸ τμήμα τῶν ἐντελῶς ἀπόρων, τὸ ὅποσον ἀνήγειρεν ἰδίᾳ δαπάνη ἢ κ. Α. Μελά. Πτωχὸς στρατιωτὴς θεραπευθεὶς ἐκεῖ ἐπανάκτησε τὴν ὑγίαν του, πιστοποιηθέντος τούτου διὰ τῆς μικροβιολογικῆς ἐξετάσεως τῶν πτυέλων αὐτοῦ. Καὶ τὸν στρατιωτὴν ἐκείνον, τὸν ὅποσον ἢ πατρὶς ἀφοῦ τὸν ἐχρησιμοποίησε διὰ τὸ καθήκον του, ἐπρόκειτο ἀσθενῆ καὶ πάσχοντα νὰ τὸν ἀπολύσῃ ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ τῆς, τὸ Φθισιατρεῖον τὸν περιεμάζευσε, καὶ εὐγνώμονα, καὶ ὑγιᾶ θὰ τὸν ἀποστείλῃ εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου θὰ εὐλογῆ τὸ ὄνομα τῶν προστατιδίων Κυριῶν.

Ἦδη τὸ Φθισιατρεῖον ἀριθμεῖ τέσσαρα περίπτερα. Ἡ Μονὴ Πετράκη ἐδώρησε τὸ ἐκτεταμένον ἐκείνον γήπεδον, τὸ ὅποσον χάρις εἰς τὴν ἐνδελεχῆ φροντίδα τῆς κ. Σχλημαν δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ μεταβληθῆ εἰς τὸν ὠραιότερον πευκῶνα τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ πρῶτον περίπτερον ἀνηγέρθη δαπάναις τῆς κ. Σχλημαν

καὶ τὰ ἄλλα τρία δαπάναις ἐγκρίτων μελῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωρίας. Διότι ἢ Ἀθηναϊκὴ κοινωρία περιβάλλει μὲ μίαν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τὸ Φθισιατρεῖον καὶ ἰδιαιτέραν στοργὴν δεικνύει διὰ τὰς ἐτησίας ἐορτάς, τὰς ὁποῖας δίδει ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τμημάτων αὐτοῦ.

*—

Ἐφέτος ἢ ἐορτὴ τοῦ Φθισιατρείου ἀφῆκεν τὰς ὠραιότερας ἐντυπώσεις. Ἡ κ. Σχλημαν ἢ διοργανώτρια τῶν ἐορτῶν αὐτῶν εἶνε πάντοτε ἀπαράμιλλος εἰς τὰς συλλήψεις καὶ ἐκτελέσεις αὐτῶν. Δέκα πλαστικαὶ εἰκόνες ἀναπαρασταθεῖσαι ὅλαι ἀπὸ τὰς ὠραιότερας καὶ ἐκλεκτοτέρας Ἀθηναίας, δὲν ἴτο δυνατόν παρὰ νὰ προκαλέσωσι τοῦ κοινῶν τὸν δίκαιον ἐπαινον καὶ θαυμασμόν. Καὶ ὁ ἐπαινος καὶ ὁ θαυμασμός αὐτὸς ἀφῆκε τὰ πλέον θετικὰ ἀποτελέσματα, ἀφοῦ ἐφθασαν αἱ εἰσπράξεις τῆς ἐορτῆς τὸ ποσὸν τῶν Δρ. εἰκοσιχιλιάδων σχεδόν, ποσὸν τὸ ὅποσον ἀσφαλῶς δὲν ἀπέδωκεν οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἀπὸ τὰς φιλανθρωπικὰς ἐορτάς τῶν Ἀθηνῶν.

*—

Σήμερον οἱ ἀσθενεῖς, οἱ ὅποιοι νοσηλεύονται εἰς τὸ Φθισιατρεῖον εἶνε ἐξήκοντα τὸν ἀριθμὸν, ἐνίοτε φθάνουν καὶ μέχρις ὀγδοήκοντα, ἀφοῦ τόσοις εἴμποροῦν νὰ περιλάβουν καὶ τὰ πέντε περίπτερα αὐτοῦ. Ὅλων τῶν ἡλικιῶν καὶ ἕλων τῶν σταδίων καὶ ἕλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων θεραπεύονται ἐκεῖ. Ἐξ ἄτομα ἠτύχησαν νὰ ἐξέλθουν ὑγιᾶ ἀπὸ τὴν εὐεργετικὴν στέγην του, καὶ φθάνουν εἰς μεγάλον ἀριθμὸν αἱ βελτιώσεις αἱ ὁποῖαι μῆκύνουν τὴν ζωὴν πτωχῶν ὑπάρξεων, ὅπως παρέχουν εἰς ἄλλους ὅλα τὰ ἀνακουφιστικὰ μέσα ὥστε ν' ἀφίνουν χωρὶς πόνον καὶ θλίψιν, καὶ τίς οἶδε ἴσως καὶ μὲ μεριδίαν, τὴν ζωὴν αὐτὴν.

Ἀσφαλῶς τὸ ἔργον τῆς κ. Σοφίας Σχλημαν εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ εὐεργετικώτερα.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Φιλότιμος καὶ διακεκριμένος Ἕλλην ὁ ἐν Δρέσδη κ. Λαχάνας μᾶς ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν, ἐκ τῆς ὁποῖας φρονούμεν ὅτι πρέπει νὰ δημοσιεύσωμεν περιεκτικὰς τινὰς διὰ τὰς ἀληθείας τὰς βαθυτάτας, τὰς ὁποῖας περιλαμβάνει εἰς τὰς γραμμὰς τῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΟΜΟΓΕΝΟΥΣ

...Λόγοι καὶ μόνον λόγοι, ὡς χεῖμαρρος, ἐξέρχονται ἐκ τῆς Ἑλλάδος! Μέχρι σημείου τινος, ὅτε τὰ ἔθνη ἀραπίσματα δὲν ἴσαν κακοήθη καὶ ἀλλεπάλληλα, ὁ ἕξω Ἑλληνισμὸς ἐνεπνέετο μὲ δ,τι ἐξ Ἑλλάδος προερχετο. Σήμερον ὅμως ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπαιτεῖ ἔργα παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι, τοῦθ' ἔσπερ προαπαιτεῖ σύνταξιν τῆς χώρας. Τὸ Πανελλήνιον ἀναμένει νέαν πορείαν ἀπὸ τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς. Ἐὰν διαψευσθῶν αἱ ἐλπίδες του, ἐπισφραγίζεται ὅτι οὐδὲν ὑγιεῖς πλέον ἐν Ἑλλάδι. Τότε καὶ ἡμεῖς οἱ ἐκτὸς τῆς

Ἑλλάδος εὐρισκόμενοι θὰ παύσωμεν νὰ ἐνδιαφερόμεθα περὶ αὐτῆς, καὶ θὰ ἀποδώσωμεν ὅλα τὰ δεινὰ μας εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῆς μητέρας μας...

Ποῖον ἔθνηκον αἶσθημα δὲν ἤξηγέρθη πραγματικῶς ἐφ' ὅσον τὸ ὄρατον φύλλον τῆς δὲν ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ κινήσῃ ἰδιαιτέρως τῆς φιλοπατρίας τὰ συναίσθηματά του καὶ θέσει εἰς ἐνέργειαν λεπτὰ ἀλλὰ λυσιτελεῖ ἑλατήρια, τὰ ὅποια μόνον ἢ γυνὴ γνωρίζει νὰ χειρίζεται; Μητέρες φιλοπάτριδες ἐγέννησαν ποτὲ υἱοὺς ἀφιλοτίμους; Ἡ Ἑλληνικὴ πολιτικὴ καχεξία εἰς ἀκολουθοῦντας καὶ μελετώνας τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἔθνων τί ἄλλο κατέδειξε παρ' ὅτι ἢ Ἑλληνίς μητέρα, ἔχουσα ἄλλως τε σπανίας ἀρετάς, ὑστερησε καὶ παρημέλησε τόσο ὥστε νὰ μὴ σκέπτεται τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος! Πόθεν προάγεται ἢ ἰδιοτέλεια καὶ ἢ δειλία τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνδρός; Ἐκ τῶν ταπεινῶν συναισθημάτων τῆς γυναικὸς καὶ τῶν ὑλιστικῶν τάσεων αὐτῆς προέρχονται ὅλα τὰ κακά...

Τὸ ἄρρεν διαμορφοῦται παρὰ τῆς γυναικὸς καθ' ἕλας τὰς φάσεις τῆς ζωῆς του καὶ τὴν διαμόρφωσιν αὐτὴν τὴν παρακολουθεῖ στενωῶς μέχρι τοῦ τάφου. Γυναίκας λοιπὸν ἔθνηκας μὲ προσωποποίησιν τῶν ἐθνικῶν ιδεῶν χρειάζομεθα, ἐὰν θέλωμεν Πατρίδα, Πατρίδα ὑπερήφανον, ἢ ὁποῖα θὰ ἀνευρίσκῃ εἰς τὸν ἄνδρα στήριγμα οἴκου καὶ ἔθνους...

Δὲν εἶναι ἀληθινὰ, πραγματικὰ, ζωντανὰ, ὅσα μᾶς ἀποστέλλει ἀπὸ τόπον μακρῶν ἕνας Ἕλλην πατριώτης, ὁ ὅποιος πονεῖ διὰ τὴν πάσχουσαν Πατρίδα μας;

ΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΜΑΣ

Ὅταν τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν, τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀνεγνώσωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς ἐπισκέψεις του εἰς τοὺς Στρατώντας καὶ τὰ ἄλλα Στρατιωτικὰ κέντρα, ἠσθάνθημεν ἀνακούφισιν, διότι εἶδομεν, ὅτι εὐρέθη τέλος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὸν τόπον αὐτόν. Ἐξίμεθα τότε ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐρομεν τὸ αὐτὸ αἶσθημα τῆς ἀνακουφίσεως εἰς ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς, μετ' ὧν ἠλθόμεν εἰς συνομιλίαν διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι τότε συμβαίνοντα καὶ ἐλπίζόμενα. Δὲν παρήλατε πολὺς χρόνος καὶ κατὰ τὴν ἐπάνοδόν μας ἐπληροφοροῦμεθα τὰ δυσάρεστα ἐν τῷ στρατῷ συμβαίνοντα, ταῦτα δὲ μᾶς ἠνάγκασαν νὰ γράψωμεν ὅσα διετυκώσαμεν εἰς τὸ παρελθὸν τεύχος, κατὰ τὴν ἐπισκόπησιν τῶν συμβάντων τοῦ μηνὸς καὶ ἰδίᾳ αἱ πληροφορίες μας διὰ τὴν περιφρόνησιν καὶ ἀδιαφορίαν τῶν ἀρμόδιων διὰ τὴν ὑγίαν τῶν ἀνδρῶν. Μᾶς ἴτο δὲ γνωστὴ καὶ μία λεπτομέρεια, καθ' ἣν ἐν τῷ Στρατεύματι οἱ Στρατιωτικοὶ Ἴατροί, καὶ ἰδίᾳ τῆς Φρουρᾶς Ἀθηνῶν, δὲν εὐρισκονται εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς των ἀποβλέποντες μετὰ στοργῆς μόνον εἰς τὴν ἰδίαν πελατεῖαν καὶ ἀδιαφοροῦντες τελείως διὰ τὴν ὑγίαν τῶν στρατιωτῶν μας. Ὡς δὲ μᾶς διηγεῖτο Ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς, ἢ καθημερινὴ ἐξέτασις τῶν, ὡς ἀσθενῶν, παρουσιαζομένων στρατιωτῶν διενεργηταῖς ὑπὸ τοὺς πλέον ἐπιπολαίους ὄρους, ἵνα μὴ τὴν χεῖρον εἴπομεν, διότι οἱ Στρατιωτικοὶ Ἴατροὶ μας βιάζονται νὰ μεταβῶσιν ἀπὸ τοῦ Στρατόνος εἰς τὰς ἰδιωτικὰς κλινικὰς τῶν,

ΡΩΣΣΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

A. ΚΟΤΠΡΙΝ

ΣΤΟ ΤΡΑΜ

των οποίων άτυχώς ή ύπηρεσία του Υπουργείου των Στρατιωτικών δέν έχει την δύναμιν, πρós τó σύμφερον του Στρατου, νά ζητήση την άπαγόρευσιν και κατάργησιν. Τó περιεργον δέ εινε και τó έξης γεγονός. 'Ο έν λόγω άνώτερος 'Αξιωματικός μάς έβεβαίωπεν, ότι κατά τó 30ατές διάστημα τής ύπηρεσίας του, ένα εΰρον, έξ εκείνων μεθ' όν συνυπέρησε, στρατιωτικόν 'Ιατρών του καθήκοντος και μετ' άφοσιώσεως και πάτρικης στοργής έξετάζοντα και ένδιαφερόμενον διά τήν ύγιειαν των Στρατιωτών μας. Και μάς άνέφερε τόν κ. Μέριμγκαν. Δέν εχομεν τήν τιμήν νά τον γνωρίζωμεν προσωπικώς, ήγνοοϋμεν μάλιστα ότι ήτο και Βουλευτής, όποτε πάς τις φαντάζεται πόσον έξεπλάγημεν, όταν έπληροφορήθημεν τά όσα από του βήματος τής Βουλής έβροντοφώνησεν ουτός περι τού ζητήματος τούτου.

Βεβαίως δέν αξιοϋμεν ό κ. Βενιζέλος ερχόμενος εις τά πρώραματα νά κίμη θαύματα, δέν ζητοϋμεν νά έξυγιάνη και άνορθώσει τά πάντα διά μαγειρίας άφού άτυχώς, κατ' άνάγκην, τó περιβάλλον εις ό έρρίφθη τόν περιβάλλει και τόν έπηρεάζει και του περιορίζει τās κινήσεις του και τόν φωτίζει διά των όφθαλμών του και του παρεμβάλλει τās σκέψεις του και του διευθύνει τά βήματά του. Θά ήθέλαμεν όμως παρ' αυτό, καθ' ήν στιγμήν ερχεται από του βήματος βουλευτής εύθαρχής, έπιστήμων διακεκριμένος, στρατιώτης του καθήκοντος και του άποκαλύπτει όλην τήν άθλιότητα ή όποία άποδεδεκατίζει τά άθώα 'Ελληνόπουλα τά ύπηρετοϋντα εις τās τάξεις του Στρατου, και έγκολάπτει στίγμα εις τόν 'Ελληνικόν Στρατόν, θά ήθέλαμεν νά δειχθη ό άνειροπολούμενος Βενιζέλος, ό τιμωρός πάσης έγκληματικής έλλείψεως — διότι έγκλημα εινε νά στέλλωνται τά παιδιά μας άσθενή, ριγοϋντα, πυρεσσοντα, εξησθενημένα, καταβεβλημένα, κατατρυχόμενα από τās εκδηλώσεις σοβαρών άσθενειών, πεξη ή επί κάρρων εις τó Νοσοκομειον—θά ήθέλαμεν νά τόν καλέση συνεργάτην του, νά του ζητήη νά του άποκαλύψη όλον τó μέγεθος τής άπιστοιότητας, τó όποιον άμειλίκτως νά πατάξη, άδιαφορών διά τά πρόσωπα, άδιαφορών δι' εκείνους τούς όποιους θά πλήξη και θά τιμωρήση.

Εινε δεινόν ό στρατηγός 'Είντου έπισκεπτόμενος τά μαγειρεία και τά άποχωρητήρια των Στρατώνων νά εύρίσκη εις αυτά όλης μας τής κακομοιρίας τήν εκδήλωσιν, εινε φοβερόν οι στρατιώται μας νά άποστέλλωνται εις τά Νοσοκομεία τήν δεκάτην ήμέραν από τής προσβολής τής μινιγγιτιδος και νά άποθνήσκωσιν όλίγας ώρας από τής εισόδου των εις τά Νοσοκομεία, εινε φοβερόν νά ύπάρχωσι Σωματάρχαι και 'Ιατροί δεικνύμενοι άδιάφοροι πρός τούς πάσχοντας, εινε φοβερόν νά βυθίζωμεν 'Ελληνικάς οικογενείας εις πένθος και όδύνην και νά σαράσσωμεν τήν καρδιαν των 'Ελληνίδων μητέρων, αι όποιαί όφείλουσι νά θυσιάσωσι τά τέκνα των χάρις τής Πατριδος, όχι όμως και νά άνέχωνται νά θανατοϋνται ταϋτα από τούς έπιτετραμμένους τήν ύγιειαν των και εινε έτι φοβερότερον ότι όλα ταϋτα γίνονται διευθύνοντος τά έν 'Ελλάδι και προϊσταμένου τής Στρατιωτικής ύπηρεσίας του 'Ελευθερίου Βενιζέλου.

Γωνία Νέβσκαγο και Λιτέιναγο. Χειμώνας. Βράδυ. Νοτιά. 'Η όμίχλη σηκώνεται από τή γη και πιέζει τó δρόμο. Διά μέσου του παραπετάματός της δέν φαίνονται τά σπίτια, μονάχα με μεγάλα μαδιά και κίτρινα σημάδια λάμπουν οι ήλεκτρικοί φανοι, κατακόκκινα καινε τά παράρυρα των κληματογράφων και ξαφρικά παρουσιάζονται τά χρυσά, μοχθηρά μάτια των βροχυμένων αυτοκινήτων. Οι πεζοπόροι, τά ζμάζια, τά αυτοκίνητα, τά τραμ, τά άγόρια με τά χειροκίνητα άμαξάκια, οι ποδηλατισται, ώσαν άτέλειωτη λάβα χύνονται σ' αυτό τó τρίστρατο, σταματοϋν, γυρίζουν μέσα σ' αυτό ώσαν στή θαλασσοστρόβιλο και ξεχύνονται πηδ μακρυά. Τó τρίχωμα των άλλων βγάζει άτμούς. 'Απάνω από τούς άνθρώπους φέρονται αι άναθυμιάσεις.

Τί κόσμος! 'Όσαν νά παρουσιάζεται δλόκληρη ή πόλις σέ άτελειώτες κορδέλες μπρός ετά μάτσα μας. Κουβέντες, γέλοια, βήχας, ποδοκτύπημα, κουδούνισματα, φωνές, σφυρίγματα, και άτέλειωτη κίνησις ή όποία ζαλλίζει. Μέσα δέ, ετώ κέντρον ακριβώς τής τύρβης, μεγαλοπρεπής και ήρεμος σάν άγαλμα διευθύνει τó πλήθος με τó μικρό του άσπρο ξυλαράκι ό κοκκινοπρόσωπος και χοντρός άστυφύλακας.

Μονάχα σήμερον δέν εχω ποϋ νά πάω και δέν ξεύρω τί νά κάμω. 'Ολη τή βραδιά γύριζα ετους δρόμους ως ποϋ ζαλίσθηκα. Στην ψυχή μου εινε κάποιο φωτεινό, έλαφρό και μελαγχολικό κενόν και μες στο μυαλό μου γυρίζουν άδιάκοπα οι στίχοι του Α. Μπλνκ για τήν πόλι.

Τό τραμ σταματά πριν φθάση στη γωνία. Θυμούμαι τή κούρασί μου και μοϋ ερχεται επιθυμία νά καθήσω σ' αυτό για νά ξεκουρασθώ. 'Αλλά, Θεέ μου, τί άγριο, εξηγημένό πλήθος πολιορκεί τά σκαλοπάτια του. 'Απειλητικά σηκωμένα επάνω τά χέρια, ηανόμενοι δάχτυλοι, απ' ελες τις μεριές θλιβόμενοι μηροί, πρόσωπα άσχημα από τó θυμό και τήν άνημπονησία. 'Αχ! σ' αυτές τις σκοτεινές, ύγρες τής Πετρουπόλεως βραδές — πόσο ωχρά, άηδής, πρόστυχα εινε τά πρόσωπα και αυτά τά πλέον λεπτά, τά μάλλον τρυφερά! Κύριοι! Εϋγενείς! Ντζέντελμαν! Προστάται των αδυνάτων!.. 'Όλο τó ζήτημα εινε στά πέντε καπίνια — μη σπρώχνετε τις γυναίκες, μη πατήτε τά παιδιά! Κυρταί! Σεις τó στόλισμα του κόσμου, τά ωραιότερα μαργαριτάρια ετώ στέμμα του Δημιουργού, ή εικόν των άγγέλων ετή γη! Φαντασθήτε τόν έαυτόν Σατήν στιγμή ποϋ χώνεσθε μέσα

ετώ τραμ με γενναιότητα και τρόπον πυροσθέστου ποϋ τρέχει με όρμη ετή φωτιά. Τά χέρια σας εινε ανοιχτά, τó καπέλλο στραβά ένθ τó γρήγορα σηκωμένο φουστάνι επιτρέπει ετών καθένα νά βλέπη τήν σκοϋρα, από τή λάσπη τής πρωτευούσης, άκρη τής κόκκινης φούστας και εκείνο τó βαθύ παπούτσι, τó όποιον δέν ξεύρω γιατί λέγεται « πάπια »... Σκεφθήτε με τί λύπη βλέπει αυτό τó θέαμα ό περτών αυτή τή στιγμή νέος — μέσ' ετή ψυχή ιδανικός και ρομαντικός.

Μά... δέν ύπήρχε και λόγος νά μαλλώνωμε. Τό τραμ ξεκίνησε και — για ιδέτε — όλοι εινε καθισμένοι, όλοι βήχαν θέσι. 'Ο θυμός όλιγον κατ' όλιγον περνά. Κάμψη ώρα άκμα όλοι μας μισοϋμε, σύμφωνα με τόν νόμον τής αδρανείας, τήν σεραστή κυρια ή όποια κάθεται με ένα άγόρι πέντε χρόνων. 'Η Κυρία διά τó άγόρι δέν πλήρωσε και βέβαια έπρεπε νά τó εχη ετά πόδιά της άλλ' αυτή τó κάθησε δίπλα της. Πραγματικώς είχαμε τó δικαίωμα όλοι μας νά τής κάμουμε παρατήρησι και νά απαιτήσωμε... Τά νευρά μας δμως ήσύχασαν. Και τί νά πη κανείς' τó άγοράκι εινε έξοχο. Φορεί άσπρο καπελλάκι και άσπρο έπανωφόρι από χνουδωτό, λαμπερό ύφασμα. Τέτια έξοχη άρκουδίτσα με τριανταφυλλι μουτρακι και γνωστικά μαύρα ματάκια...

Στραβοκυντίζουμε και τή μοδιστροϋλα. 'Εχει πρόσωπο μακρό, ωχρό, κακώς αναθρεμμένο άνθρώπου, σηκωμένη μύτη, υ' άπειρες περκανδες. Κάθεται εις τó άκρον του σκαμνιού με τά κουτιά της ετά γόνατα, με τή συνεθισμένη εση πόζα μοδιστροϋλας — μαθητριας, ή όποια φέρει ετά σπίτια τις παραγγελίες. 'Εχει καταλάβει πολϋ μέρος τής εισόδου με τó φορτίο της. Μποροϋμε νά τήν παρακαλέσωμε νά βγη έξω. Μά αξίζει; 'Ας εινε τήν συγχωροϋμε και αυτή.

'Όλοι συγχωροϋμε, εκτός του παιδαγωγού, ό όποιος κάθεται απέναντί μου και — τó ξεύρω — υποφέρει από χρόνια αρρώστια του ήπατος. Βλέπω πώς στραβοκυντίζει τήν άρκουδίτσα και τή μοδιστρα. 'Εάν ήτο βέβαιος εκ των προτέρων περι τής επιδοκιμασίας μας πρδ πολλού θά επανέφερε τήν νόμιμον τάξιν.

'Αλλ' όλοι μας είμεθα πιά καλόψυχοι. Κάποτε, κάποτε, αλήθεια μάς συνδέει τó γενικό συναίσθημα τής εχθρας κατά των νέων επιδατων ποϋ μπαίνουν ετά τραμ ετους διαφόρους σταθμούς. Μαζϋ μ' αυτούς μπαίνει και ή ύγρασία του δρόμου. Κτυπά ή ανοικτοκλειομένη πόρτα, ή όποια ερεθίζει τά πονεμένα πετροπολίτικα νευρα... Είμεθα αναγκασμένοι νά άλλάζουμε τή συνεθισμένη μας ζεστή θέσι... 'Αλλά πέρνουν ένα, δυο λεπτά και αυτοί ποϋ μπήκαν γίνονται δικαί μας και μαζϋ μας άρχίζουν νά μισούν τούς καινούργιους επιδατας και μαζϋ μας τούς συνεθίζουν.

'Επειδή δέν εχω καμμιά δουλειά έξετάζω τούς γειτόνους μου' τά νύχιά τους, τά αυτιά, τις ρυτίδες, τά πηγούνια, παρακολούθω τις μικρές κινήσεις των δακτύλων και των ματιών των εταν πέρνον τó μπιλιέτο και τά ρέστα. Μοϋ φαίνεται πώς τώρα από μακρυά πηδ βαθειά μπαίνω στη ψυχή τους, παρ' όστερα από γνωριμία δέκα χρόνων, ή όποια γνωριμία σιγά, σιγά, βάζει ανάμεσα ετους γνωστούς άδιαπεραστο τοίχο άμοιβαίας ψευτιάς, κολακείας, δουλείας, ζήλειας, ιδιοτελείας, στενωχώρας, μόλις συγκρατούμενου έρεθισμού και συνεθειας.

Νά, κάθεται ένας χονδρός με κάτασπρα μουστάκια Συνταγματάρχης. Τά τρέμοντα μάγουλά του εινε σκεπασμένα με δίχτυ μικρών κόκκινων φλεβών, ετά αυτά του έχει μπημπήκια και ετά χέρια φορεί πλεχτά γάντια κατάλληλα για τούς ρευματικούς. Καλός άνθρωπος, φωνακλός και φιλόξενος. 'Αγαπά μονάχος νά ψένη τά σουδλάκια, και κεντά επάνω ετώ κανθά. 'Ολη ή ζωή του εινε ετώ παρελθόν, εις τήν ύπηρεσίαν και εινε πρόθυμος τώρα νά πη λίγα ψέμματα περι εκείνων τά όποια εγίνοντο « σέ μ'α, ετώ σύνηταγμα ».

(Ακολουθεί) ANNA ΣΤ.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ Η ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ

Πάντοτε ό άνθρωπος ώθειτο από τόν πόθον νά έγκαταλείπει τήν γήινον επιφάνειαν και κατευλήση τόν αέρα. Σκοπός μας όμως διά τής σειράς των ερθρων μας αυτών δέν θέλει εισθαι όπως περιγράφωμεν τās προσπαθείας της άνθρωπότητος διά τήν κατάκτησιν ταύτην, καθ' ότι κάλαμοι ικανώτεροι και έπισημότεροι έπραξαν ήδη τούτο πρδ ήμών. Προτιθέμεθα μόνον εκθέτοντες τó πρόβλημα τής αεροπλοίας νά παρουσιάσωμεν τās λύσεις, ως μέχρι τής σήμερον εσηεν, ιδίως δε διά του αεροπλανου.

Πρδς τούτο έξετάζοντες τί έστι αεροπλάνον, θά περιγράψωμεν τά διάφορα μέρη, ύτινα απαρτίζουσιν αυτό, ήτοι πτέρυγας, έλικα και κινητήριον μηχανήν, πώς ταϋτα λειτουργοϋσι και εις τί χρησιμεϋοσι. Θά προσπαθήσωμεν ακολουθώς νά ταξινομήσωμεν τά διάφορα συστήματα και θέλομεν περιγράψει τās χαρακτηριστικάς ιδιότητας των μάλλον έν χρήσει.

'Εν τέλει θά αναφέρωμεν τās δυσχερείας, ως δέον νά υπερνικήσθη ό αεροναύτης και θά καθορίσωμεν πώς ενεργεί κατά τās διαφόρους περιστάσεις, κατά τās όποιας ήθελεν ευθετη ζητών νά καταρρίψη είτε σεοοπιδ ταχύτητος, είτε σεοοπιδ πτήσεως, άνυψώσεως, προσορησεως κτλ.

Τό βαρύτερον και ελαφρότερον τού αέρος. Αυτή αύτη ή φύσις δ'δει τήν άνθρώπν δύο υποδείγματα πτήσεως : Τόν ιχθύν, όστις διά νά κινηθη κατακορύφως έν τώ ύδατι τροποποιεί τήν πυκνότητα αυτού, και τó πτηνόν, όπερ διά νά μετακινήθη μεταχειρίζεται μηχανικά μέσα.

Τό πρδτον υπόδειγμα μιάς ήγαγεν εις τήν παραδοχήν συστημάτων « έλαφροτερον τού αέρος » ως ειναι τά αερόστατα και τά πηδαλιοϋμενα.

'Επί μακρόν άνυψοϋντο εις τόν αέρα, παρέμενον εκεί

ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ κυβερνηθῶσιν, ἀπὸ τοῦ Μογκολφιέρου μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Συνταγματάρχου Ρενάρ ἐκυριάρχει τὸ σφαιρικὸν ἀερόστατον. Πρῶτος δὲ ὁ Συνταγματάρχης Ρενάρ διέγραψε κλειστὸν κύκλον διὰ τοῦ ἀεροστάτου «*Η Γαλλία*».

Πολλὰ ἔτη διέρρευσαν ἔκτοτε μέχρις οὗτου τὸ πηδαλιοχούμενον καταστῆ πραγματικῶς τοιοῦτον. Σήμερον δὲ μετὰ τὰς καταστροφὰς τῆς «*Πατριδος*», τῆς «*Δημοκρατίας*», τοῦ «*Ζεπελίν*» καὶ τῶσων ἄλλων, προβάλλεται τὸ ἐρώτημα ἐὰν πράγματι τὸ πηδαλιοχούμενον δύναται νὰ καταστῆ μέσον πρακτικόν.

Μᾶλλον φαίνεται πλησιάζουσα ἡ τελεία παρακμὴ του. Τοῦναντίον δὲ τὸ βαρύτερον τοῦ ἀέρος μεσουρανεῖ καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης, τρία διάφορα συστήματα ἐμελετήθησαν. Τὰ ὀρνιθόπτερα, τὰ ἐλικόπτερα καὶ τὰ ἀεροπλάνα.

Τὰ ὀρνιθόπτερα προπομοιάζουσι πρὸς τὸ πτηνόν. Συνίστανται ἐκ κορμοῦ εἰς ὃν ὑπάρχει ἡ κινήτριος μηχανὴ καὶ ἡ ἔδρα τοῦ ὀδηγοῦ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀρθροῦνται ἐν ἡ πλείονα ζεύγη πτερυγῶν αἵτινες λαμβάνουσι κίνησιν πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω κατὰ τὴν κατακόρυφον ἐννοίαν. Κατὰ τὴν εἴσοδον, τῇ βοηθείᾳ μηχανικῆς διατάξεως, ἐπακουμβᾶ ἡ πτέρυξ ἐπὶ τῆς πλευρᾶς καὶ τοῦναντίον κατὰ τὴν κῆθον αὐτὰ ἀπλούμεναι ἀποτελοῦσι στήριγμα ἐπὶ τοῦ ἀέρος.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μηχανῆς δίδει λαβὴν εἰς πλείστας μορφάς.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐκτελέσωσιν ἀληθεῖς πτήσεις, ἡ κατασκευὴ πτερυγῶν εἶνε δυσχερὴς, διότι αὐτὰ δέον νὰ ᾄσι ἐπιφάνειαι στερεαί, εὐρεῖαι, ἑλαφραὶ καὶ εὐκίνητοι. Χρειάζεται δὲ μέγα ἔργον διὰ νὰ ὑπερνικήσωσιν τὴν ὀριζοντίαν συνισταμένην τοῦ ἀέρος ἢ τὴν λοξὴν, τέλος δὲ κακῶς μιμοῦνται τὰ πτηνὰ διότι δὲν γνωρίζομεν εἰμὴ ἀτελῶς τὸν τρόπον καθ' ὃν ταῦτα ἴπτανται. Ἐξ ἄλλου ἡ πείρα μᾶς διδάσκει ὅτι πολλὰκις ὁ ἄνθρωπος ἐνίκησε τὴν φύσιν οὐχὶ μιμούμενος στήν.

Ἡ ταχύτης ἐπετεύχθη διὰ τοῦ τροχοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διὰ τοῦ ἑλικος εἰς τὴν θάλασσαν ὅστις οὐδόλως μιμεῖται τὸν ἰχθὺν κατὰ τὴν νῆξιν του.

Μιμούμενοι τοὺς ἰχθεῖς θὰ εὐρισκόμεθα εἰσέτι μὲ λέμβους.

Τὸ ὀρνιθόπτερον λοιπὸν ὅπως μέχρι σήμερον τουλάχιστον ἀποτελεῖται, δὲν μᾶς παρέχει μέσον πρακτικόν καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα οὕτε μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν θὰ καταστῆ τοιοῦτον.

Τὸ ἐλικόπτερον χρησιμοποιεῖ τὴν ἑλικά διὰ τὴν ἰσοροπίαν του ἐν τῷ ἀέρι.

Ἡ ἑλὶξ εἶνε ὄργανον σχήματος κοιλίου ὅπερ λαμβάνον περιστροφικὴν κίνησιν ἐν τῷ ἀέρι παρασύρει ὀπισθὲν του τὸ σῶμα εἰς ὃ εἶνε προσκολλημένον, ἅμα δὲ ὡς ὑπερνήκηθη ἡ βαρύτερη κινεῖται πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ἐγκαταλείπει τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς.

Μόλις ἡ συσκευὴ εὐρεθῆ οὕτως ἄνωθεν τοῦ ἐδάφους ἕτερος ἑλιξ ὀριζοντίου ἄξονος ἐξασφαλίζει καὶ κανονίζει τὴν κίνησιν κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ ὀδηγοῦ.

Τὰ μειονεκτήματα τῶν ὀρνιθόπτέρων δὲν ὑφίστανται εἰς τὸ σύστημα τοῦτο.

Τὸ ἐλικόπτερον *Breguet* ἀνυψώθη ἤδη, ὑστερήσαν ὅμως κατὰ τι τῶν ἀεροπλάνων.

Ἐν πρώτοις ἡ διατήρησις των ἐν τῷ διαστήματι εἶνε προβληματικὴ. Ὁ ἐλάχιστος κλονισμὸς σταματᾷ τὴν κινήτριον μηχανὴν.

Οἱ ὑποβασιάζοντες τὸ σύστημα εἰς τὸν ἀέρα ἑλικες ὡς ἔχοντες μεγάλας διαστάσεις εἶναι δυσκόλου κατασκευῆς

καὶ οὐχὶ μεγάλης στερεότητος. Εἶνε δὲ φανερόν ὅτι ἡ ἑλὶξ αὐτῶν πρέπει νὰ εἶνε μεγαλειτέρα τοῦ βάρους τῆς συσκευῆς ὅπερ πάλιν ἀπαιτεῖ μεγάλης δυνάμεως κινήτρια.

Τουναντίον ὅμως εἰς τὸ ἀεροπλάνον ὁ ἑλιξ ἐξασκεῖ ἑλξιν πολὺ κατωτέραν πρὸς τὸ βᾶρος του (τὸ 1/4 τοῦτου περιπού).

Τὸ ἀεροπλάνον στηρίζεται ἐπὶ ἐτέρας ἀρχῆς. Τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπιφανείας ἐχούσας μικρὰν κλίσιν πρὸς τὴν ὀριζοντίαν ἐπιφάνειαν, κινουμένας δὲ παραλλήλως πρὸς ἑαυτὰς μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Ἐνεκεν δὲ τῆς ταχύτητος ταύτης ὁ ἀἰρ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἐξασκεῖ πίεσιν ἣτις δύναται νὰ γίνῃ ἴση ἢ μεγαλιτέρα πρὸς τὸ βᾶρος τοῦ συνόλου τῆς συσκευῆς ἣτις οὕτω τηρεῖται ἀνυψωμένη.

Αἱ μεγάλαι αὐτὰ ἐπιφάνειαι εἶνε εὐκόλου κατασκευῆς, ἑλαφραὶ καὶ στερεαί. Οὕτω δὲ δυνάμεθα διὰ τοῦ ἀεροπλάνου νὰ ἔχωμεν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ Συνταγμ. Ρενάρ, ἔλεγεν ὅτι, καθ' ἣν ἡμέραν θὰ κατέχωμεν κινήτριον μηχανήμα μικροῦ βάρους, τὸ βαρύτερον τοῦ ἀέρος θὰ κατακτήσῃ τὸν ἀέρα.

Καὶ πρὸ μὲν τοῦ αυτοκινήτου ὁ ἑλαφρὸς κινήτρι δὲν ὑφίστατο.

Ἐχομεν μόνον τὸν δι' ἀτμοῦ κινήτριον ὅστις κατῶρθον διὰ μίας στροφῆς δυνάμεως *Ader* νὰ δώσῃ δυνάμιν ἐνὸς ἵππου ἀνὰ 5 χιλιάδων βάρους, ἀλλὰ καὶ πάλιν οὐχὶ ἀσφαλὸς λειτουργίας.

Ὁ ἠλεκτρικὸς κινήτρι ἀπὴτει μέγα βᾶρος ἔνεκεν τῶν συμπυκνωτῶν. Ὁ Ρενάρ παρέκαμψε τὴν δυσκολίαν ταύτην διὰ τῆς χλωροχρωμικῆς λαγίνου του. Ὀργανον τοιαύτης δυνάμεως, οἷον οὐδὲν ἕτερον μέσον παρήγαγε μέχρι τοῦδε. Οὕτω δὲ ἕως οὗτο εὐρεθῆ ὁ ἠλεκτρικὸς κινήτρι, ὁ δι' ἐκρήξεων τοιοῦτος μένει κυρίαρχος.

Τὸ σύνθετος βᾶρος κινήτριος ἀεροπλάνου μετὰ ἀποθηκῶν ὑγροῦ, ὕδατος, ἐλαίου καὶ ψυγίου τοῦ κανονιστικοῦ ρυθμιστήρος ἀνέρχεται εἰς 3 χιλιάδας κατὰ ἵππον.

Τὰ πειράματα ἀπέδειξαν, ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἑλαφροτέρου, καθ' ὅτι τὰ ἀεροπλάνα ἀνυψοῦσιν εὐκόλως τὸ βᾶρος τοῦτο.

Τὸ μέλλον ἴσως μᾶς ἐπιφυλάσσει ἐκπλήξεις διὰ τοῦ κινήτριος φωταερίου. Ὁ λιαν ἑλαφρὸς οὗτος κινήτρι θὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἀγνώστους ταχύτητας καὶ μεγαλειτέρας ἀσφαλείας.

Ἦδη θέσαντες τὰς γενικάς ταύτας ἀρχὰς θέλομεν προβῆ μελετώντες τὰ διάφορα ἀπαρτίζοντα τὸ ἀεροπλάνον μέρη.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Δις Alex.

Συνελθούσα κατὰ τὰ μέσα τοῦ λήξαντος μηνὸς ἢ Γενικῆ Συνέλευσις τῶν Μειόχων τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐψηφίσαον ὁμοθυμῶς τὴν διατήρησιν τοῦ κ. Ι. Ἐυταξίου ὡς μόνου Ἐπιφανεῖς ἡμεῖς τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης.
Ο κ. Ι. ΕΥΤΑΞΙΑΣ διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.
Ὅταν τὰ Ἑθνικὰ ἡμῶν ἰδρύματα ὡς τὸ πιστωτικὸν τοῦτο ἰδρυμα, εὐτυχῶς νὰ ἔχωσιν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἀνδρας τῆς περιστοχῆς καὶ τῆς μορφώσεως, τῆς υπερόχου ἐμβρωθείας καὶ μαθησεως τοῦ κ. Ι. Ἐυταξίου, ἀνδρας θέλοντας καὶ δυναμένους νὰ ὑποστηρίξωσι καὶ προαγάγωσι τὰ πολύτιμα αὐτῶν συμφέροντα, δικαίως τιμῶσιν αὐτοὺς μὲ ἐξαιρετικὰς διακρίσεις ἀναλόγους πρὸς τὰς προσενηχθείσας μεγάλας καὶ ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας των.

ΠΑΛΑΙΑ ΦΩΚΑΙΑ

Εἰς τὸ βᾶθος μικροῦ χαριέντος κοιλίσκου ἐκτείνεται λευκὴ καὶ καθαρὰ ἡ Παλαιὰ Φώκαια.

Ἐντὸς βραχίονος ἡρῆ περιστεφον τῶν μικρῶν κόλπων τὴν εἴσοδον τοῦ ὁποίου κλείει φρουρίον ἐρειπωμένον ἐνετικῆς ἐποχῆς. Ἄλλοσον μικρῶν νησιδίων ἀποτελεῖ ἡ ἀπέναντι πλευρὰ, ἐκεῖ δὲ ὁ μικρὸς οὗτος κόλπος χωρίζεται εἰς διαφόρους ἄλλους μικροτέρους κοιλίσκους ἀμμόθεις ἢ ἀποτόμους ὅπου τὸ κύμα θραύεται μὲ βόην ἢ διολισθαίνει κλιθὸν τὴν ἄμμου.

Ὅταν ὁ ἀνεμος πνέῃ ὀρθρὸς πλοῦρία ἀλλεστικά μετὰ τὰ ἰστιά ἀναπεπταμένα διασχίζον τὴν θάλασσαν γοργά, ἂν πάλιν ἐπικρατεῖ γαλήνη τότε τὰ ἰστιά χαλαρώνονται καὶ ὡς πληγωμένα πτέρυγες πτηνῶν τὰς ὁποίας ἡ σφαῖρα βαρύνει, πότε τανύονται καὶ πότε πάλιν πίπτου ἐς τὰ πλευρά των πλοίων. Βραχίον ἀπότομος καὶ ἠνθλὸς χωρίζει τὸν κόλπον τῆς Φωκαίας εἰς δύο ἄλλους κοιλίσκους, ἐπ' αὐτοῦ δὲ πυκνὴ καὶ μεσαιωνικὴ ἐγείρεται ἡ τουρκικὴ συνοικία.

Λευκὸς μινάρὸς προβάλλει μετὰ τῶν οἰκίσων, αἱ περισσότεραι τῶν ὁποίων εἶνε ἐκτισμένα ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ἐτέρον παλαιοῦ φρουρίου. Ἀπέναντι ἐπὶ τῆς ἀδελφῆς πλευρᾶς ὑψοῖται ὁ φάρος λευκὸς καὶ ἀστός, βάφει δὲ τὴν νύκτα τὰ πέριξ ὕδατα μὲ ἐρυθρὰς ἀποχρώσεις καὶ φίλος πιστὸς καὶ ὀδηγὸς τῶν ἁλιέων δεικνύει εἰς αὐτοὺς τὸ τέμα.

Παρὰ τὴν παραλίαν ἐπὶ τῆς ἄμμου ὀμάδες μικρῶν παιδῶν παιζοῦσι διαρκῶς. Οἱ περισσότεροι μετὰ τοὺς πόδας ἐντὸς τῆς θαλάσσης συλλαμβάνουσιν ὀκτώπους καὶ ἀχινοὺς ἄλλοι δὲ σοβαρώτεροι ψαρεύουσι σιωπηλῶς.

Τὰ ἔσχατα των, αἱ φωναὶ καὶ οἱ γέλωτες ἀνέρχονται μέχρι τῶν πέριξ μικρῶν λόφων καλύπτοντα τὸν ἀκούραστον ψιθυρὸν τῆς θαλάσσης.

Ἀτμόσφαιρα διαγῆς καὶ καθαρὰ περιβάλλει τοὺς λόφους ὅπου μετὰ ἄγρια ὄρενὰ ἀρώματα ἀναμυγνύεται τῆς θαλάσσης ἡ ἄλμυρὰ ὀσμή.

Ἄλλ' εἰς τὸ χάριεν τοῦτο τοπίον τὸ φρουρίον τῶν Ἐνετῶν, προσδίδει τόνον σοβαρώτερον, τὴν μελαγχολικὴν ἐκείνην χροιάν ἢ ὅποια περιβάλλει πάντοτε πᾶν ὅ τι φθίνει.

Ἡ μανία τῆς θαλάσσης ἔχει ἀνοίξῃ βαθείας πληγὰς εἰς τὰς ἐπάλλξεις τῆς, ὅπας χαινοῦσας δι' ὧν τὰ κύματα διεισδύουσι μέχρι τοῦ βᾶθους αὐτοῦ. Τὸ ὕδωρ ἔχει λιάνη τὰς πλευρὰς του, δεσπάζει αὐτοῦ τελείως, καὶ ἡ βοή του ὅταν ἐξεγείρεται ἀντηχεῖ ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπωμένων τειχῶν. Ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ φρουρίου ἔρχεται καὶ δύνει ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὰς τρεμοῦσας αὐτοῦ ἐπάλλξεις, εἰς τὰς ἐτοιμόροπα αὐτοῦ τείχη σκορπιζει τὸ μεγαλεῖον ἢ τὴν γαλήνην τῶν τελευταίων ἀναλαμπῶν του.

Ἐάν ἀπὸ τῶν βράχων τῶν πέριξ τοῦ φρουρίου ἢ

θάλασσα φαίνεται καλλιτέρον, ἀπὸ τοῦ ἕνους ὄμως τῶν τειχῶν προσλαμβάνει περισσότερον μεγαλοπρέπεια. Τότε ἡ μαγεία αὐτῆς εἶνε ἔτι ἰσχυροτέρα καὶ ὁ φλοῖφος τῆς ὡς ἠοιὴ Σεισηθος ἀνέρχεται ἠδύτερος ἀκόμη δὲ καὶ ὁ πύταρος τῶν μαινομένων ὕδατων τῆς ἀπειλητικώτερος ἀντηχεῖ. Τὴν νύκτα ὅταν ἡ σελήνη ἐμφανίζται μειδιῶσα ἢ μικροῦ φωκαϊκῆ παραλία φωτίζεται ἀπλῆτως καὶ ἡ θάλασσα στολιζέται μὲ ὠχρὰς κερκίους τινίνας ὑποτρομοῦσας, τὸ δὲ φύλλωμα τῶν δένδρων ἐπὶ τὸ σεληνιακὸν φῶς μεταβάλλει τὸ χρομίον του καὶ γίνεται ἐσκοκίρον ἢ λευκόν.

Τὴν ἄκρον οὐγὴν διακόπτει ὁ μονότονος ἔθμος τῆς θαλάσσης ἐντὸς δὲ τῆς θαλάσσης ὁ φάρος καὶ ἡ σελήνη βυθίζουσι τὰς ἀκτίνάς των ἀνάπτοι καὶ χροαίζουσι τὴν ἐπιφάνειάν των.

Τὰ ἔτη παρέρχονται, ὁ χρόνος τὰ πάντα δαμιζει καὶ μεταβάλλει, οὐσσορενεῖ ἐρείπια καὶ ἀνεγείρει τειχῆ.

Εἰς τὸ βᾶθος μικροῦ χαριέντος κοιλίσκου πτωχῆ, ἠρημος καὶ λημονημένη κοιμᾶται ἡ Παλαιὰ Φώκαια, μακρὰν δ' αὐτῆς εἰς τὴν ἄλλην ἄκρον τῆς Μεσογείου καὶ δεσπόζουσα σχεδὸν αὐτῆς, ἐγείρεται ἀκαμία, πλουσία καὶ ταραχώδης ἡ Μασουλία.

Ἐν Π. Φωκαία τῇ 19ῃ Αὐγ. 1910. ΠΟΛΥΜΝΙΑ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ

ΣΤΗΛΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ

Ἱστορία τῆς παροιμίας : «*Ἐσιγουράφουδες τὸν παρὰ σου*».

"Ἐνας εἶχε δανεισμένα ἕναν κουμπάρο του, καὶ ὅταν δὲν πῆγ' ὁ κουμπάρος του νὰ πληρώσῃ τὰ λεπτὰ ποῦ τοῦ χρώστιαγε, πῆγε στὸ σπίτι τοῦ κουμπάρου κι' ἤρθε τὴν κουμπάρα. Ἐβαν τὸ ἕνα, εἶπαν τὸ ἄλλο μὲ τὴν κουμπάρα καὶ στὸ τέλος ὁ κουμπάρος λέει τῆς κουμπάρας. Ποῦν' ὁ κουμπάρος μου ; Ἐδῶνα ; Λεῖπει ; Τότε ἡ κουμπάρα τοῦ εἶπε. Ποῦ θὲς νὰ εἶνα ! Τὸν ἔτρωγα νύχτα ἡμέρα, κι' ἂν τὰ πολλὰ ποῦ λες, κὺρ κουμπάρε, πῆρε τὰ μάτια του καὶ πάει στὴ Λειβαδιά. Θὰ κάθεται στοὺς δρόμους ποῦ θὰ περνοῦν φοροτὸμένα τὰ ζᾶ μὲ βαμπάκι, θὰ ξεοκίζονται τὰ σακκιά, ποῦ θάχουν τὸ βαμπάκι, ἂν' τὰ κλαριά, θὰ πέφτῃ τὸ βαμπάκι, θὰν τὸ μαζέψῃ νὰ τὸ φέρῃ. Ἐγὼ θὰ τὸ περᾶσω ἂν' τὴν ἀνεμοδόρα, θὰν τὸ στοιβάζω, θὰν τὸ νέσω, θὰν τὸ ὑφάνω παῖ, θὰ πουλήσομε τὸ παῖ καὶ τὰ λεφτὰ ποῦ θὰ πάρουμε θὰ τὰ δώσομε τῆς ἀγεντιᾶς σου. Ὁ κουμπάρος οὖν ἀκουσεν ὅλη τὴν ἱστορία ἄρχισε νὰ γελᾷ. Τότε πλέον ἡ κουμπάρα τοῦ εἶπε. — Τὸ ξέρω τί γελᾷς κουμπάρε. Ἐσ ι γ ο υ ρ ᾶ ρ η σ ε ε τ ὸ ν π α ρ ᾶ σ ο υ !

Τοιοῦτος ὁ ἱστορικὸς πηγὴν τῆς παροιμίας, ἣτις καὶ οὐ μόνον ὠσζομένη παρὰ τῶν λαῶν λέγεται εἰς δῆλων πληθύν ἀποτυχίας πράξεως, ἣν ἕτερος θεωρεῖ ὡς βεβαίαν.

Ἐυλόκαστον Ἰ. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗΣ

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΑΡΑΒΙΚΟΥ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ

Με ιδιαίτερον ευχαρίστησιν θ' αναφέρωμεν γεγονός χαρακτηριστικόν, όπερ έλαβε χώραν εις τας αθούσας της «Πινακοθήκης» του κ. Καλογεροπούλου. Εκεί, ως γνωστόν, κατά πάσαν Πέμπτην συγκεντρώνται εκλεκτοί αν-

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΟΜΙΛΙΑΝ

τιπρόσωποι των Γραμμάτων και της Τέχνης και ακούοντα

ται ώραία τεμάχια μουσικής, τρυφερά ποιήματα, γλυκύτατα άσματα ή αναγινώσκονται μελέται, περιγραφαι, κρίσεις άφορώσαι καλλιτεχνικά γεγονότα άξια του ενδιαφέροντος και της προσοχής των μορφωμένων άκρατων των. Εις μίαν τοιαύτην συγκέντρωσιν, επ' ευκαιρία της άφιξεως εν τη πόλει μας της διακεκριμένης καλλιτέχνιδος θ'ος Βυζάντη, παρισταμένης εις τας αθούσας της Πινακοθήκης, τον λόγον έλαβεν ο Ταγματάρχης του Πυροβολικού κ. Ιωαννίδης. Οφείλομεν να όμολογήσωμεν, ότι ήκούσαμεν όμιλίαν, ή όποία μας έπροξένησε μεγάλην εντύπωσιν. Ο κ. Ιωαννίδης παρακολούθησα: την καλλιτεχνικήν ιδιοφυϊαν της θ'ος Βυζάντη, εύηρεστήθη να την παρουσιάση εις τους συγκεντρωμένους εκεί, και έπωφελούμενος της ευκαιρίας ταύτης, άφου όμιλήσε λεπτομερώς περι του έργου και της καλλιτεχνικής άξιας της συμπαθοϋς Δεσποινίδος, έφερε τον λόγον εις γενικώτερα ζητήματα και όμιλήσεν ως άληθής "Ελλην και ως άληθής στρατιώτης. Συνήθως ήμετες οι "Ελληνες, όταν όμιλώμεν κατ' ιδίαν, άνευθύνως, έχομεν δλοι εις τα χείλη την άυστηράν έπίκρισιν, όταν όμως εύρεθώμεν πρό άκροατηρίου και έμφανισθώμεν εις αυτό ως ρήτορες, ύπευθύνως όμιλοϋντες, προτιμώμεν να κολακεύωμεν και να επαινώμεν δια να μη δυσαρεστήσωμεν κανένα ή παρεξηγηθώμεν. Έξαιρέσιν πολλου επαινου άξίαν έκαμεν ο κ. Ιωαννίδης,

οστις με ειλικρίνεια και θερμήν έκαυτηρίασε την άδιαφορίαν της κοινωνίας δια την καλλιτεχνίαν του τόπου, ήτις άποτελει την ζωήν και την πρόδον κάθε Λαου και την έποϊαν δέν έδίστασε να τάξη υπεράνω πάσης άλλης εθνικής εκδηλώσεως. Ο λόγος του μεστός πικρών άληθειών εξηκολούθησεν υπό το αυτό πνεϋμα μέχρι του πέρατος αυτού και έπροξένησε ζωηράν και ίκανοποιητικήν δια τους άκροατάς του εντύπωσιν.

ΣΤΗΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ

Η μελέτη των Δημοσίων και των εν γένει οικονομικών της Ελλάδος κατά το έτος 1910 είνε εξόχως ενδιαφεροντική δια την ζωικότητα του τόπου. Εις εποχήν μάλιστα καθ' ήν αι έσωτερικαι άνωμαλϊαι ήσαν προμηνύματα γενικής καχεΐας και προεκάλλον φόβους δια την κατάστασιν της αγοράς μας ή εύρωσία των διαφόρων οικονομικών κλάδων του τόπου πρόκεινται ως άκαταγώνιστος ένδειξις ισχυρών θεμελίων επ' ών εν τώ μέλλοντι δύναται να στηριχθή οικονομική διοργάνωσις και ανάπτυξις της Ελλάδος.

Δια τους εν τώ έσωτερικώ ιδίως άναγνώσας της «Ελληνικής Έπιθεωρήσεως» νομίζομεν εξόχως ενδιαφερόσαν την μελέτην των αϊτίων εξ ών επήγασεν ή τοϋ 1910 οικονομική εύημερία ως εκ τούτου θεωρούμεν απόπιμον να αναδημοσιεύσωμεν αποσπάσματα εκ του κυρίου άρθρου του «Μετόχου» παρόχινο: άριον εικόνα της εταρείου όψεως των οικονομικών μας.

Πρωτίστως πρέπει να εξάρωμεν πρό των πιστωτών της Ελλάδος το μέγα γεγονός της παγιώσεως της ιστιμίας εν τη χώρα ουχι έπιτυχεΐσε δι' εκείνων των μέτρων, άτινα εν ταϊς δημοκρατικαϊς ιδία της Ν. Αμερικης μετεχειρίσθησαν και ένσκα των όποιων

έννομοτηθή εν έπικατάλλαγή ώρισμένη ή σχέσις του χαρτονομίσματος πρός τον χρυσόν, άλλ' έπικρατησάσης τέλος, άφ' ένός μέν, μετά μακροχρόνιον και συστηματικήν έργασίαν της Έθνικής Τραπέζης, συγκεντρώσεως ήδη εις χρυσόν, συνάλλαγμα και ένδικά εις χρυσόν χρωγράφα άμίσου ρευστοποιήσεως 103,000,000 φράγκ. άπέναντι του δια λισμιόν αυτής δυναμένου να τεθη εις κυκλοφορίαν χαρτονομίσματα, επ' αναγκαστική κυκλοφορία, εκ δραχμίων 65,000,000 άφ' έτέρου δε μετά την τεραστίαν ανάπτυξιν των λοιπών της χώρας Πιστωτικών Ίδρυμάτων καθ' άπαν το Έλληνικόν Έθνος και την Αμερικήν. Δια μέσου των εν Λονδίνω Καταστημάτων της Έθνικής Τραπέζης και της Τραπέζης Αθηνών, δευτερευόντως δε δια ταχυδρομικών έπιταγών, εισάγεται εις Αμερικης εις την χώραν ήμϊων χρυσός ύπερβαίνων τα 40,000,000 φρ. έτησίως. δια δε της άτιμήσεως Έλληνικής Ναυτιλίας υπερβαλλούσης ήδη εν τη ανατολική μεσογειώ και τώ Ευείνιω άπάσας τας άλλας σημασίας διοχετεύεται εις την έλευθεράν ταύτην του Έλληνικου Έθνους γην χρυσός ουχι όλιγώτερος των 25,000,000 φρ.

Εάν, εις τα 65,000,000 φράγκα ταϋτα, προσθέσωμεν τας λοιπάς φανεράς και άδηλους πορισμοϋ χρυσοϋ και έσωτερικου συναλλάγματος πηγάς, εύχερώς θέλομεν έξηγήσει δια τί εν Ελλάδι το έσωτερικόν συνάλλαγμα ύπολείπεται άσυνηθέστερον ή άλλαχου της άξιας των κυκλοφορικών όργάνων. Άρα ή Ελλάς ου μόνον κέκτηται το γενικόν ισούγιον εν ταϊς μετά του έσωτερικου συναλλαγαται αυτής, αλλά και υπό πληθύραν στένει εισροή χρυσοϋ και συναλλάγματος.

Τούτου υπό την άγασήν αυτού έκδοχήν και έπιτευχθέντος και εύρνομένου άλματικώς δια της φιλοπονίας της δραστηριότητος και της έμπορικης ιδιοφυϊας του Έλληνικου Λαου, ου μόνον το Δημόσιον Ταμειον ήδυνήθη κατά το λήξαν έτος 1910 να εισπράξη εκ των προσόδων αυτού περί τα 130,000,000 δραχμίων ισουμένων πρός φράγκα χρυσά 130,000,000, αλλά και κέρδη δαφνίστερα ήδυνήθη ν' άπονειμη εις τους μετά της εύημερίας των οικονομικών ήμϊων πραγμάτων ταύτισαντας την ιδίαν εύημερίαν όμολογούχους των παλαιών εις χρυσόν ένδικών ήμϊων δανείων, μεθ' όλην δε την έσωτερικήν άνωμαλίαν να περιστείλη εις ήττονα των 10,000,000 δρχ. τα εκ της χρήσεως του λήξαντος έτους έλλείμματα.

Και ταϋτα μέν ως πρός τα δημόσια της Ελλάδος οικονομικά.

Ός πρός δε τα ιδιωτικά οι μέχρι τουδε δημοσιευθέντες ισολογισμοί κατεδήλωσαν την άφθονίαν των παραχθέντων κερδών και τον μέγιστον κινητόν πλοϋτον τον διεσπαρμένον ανά την χώραν πάσαν.

Αϊ των ιδιωτών καταθέσεις παρά τοϊς πιστωτικοϊς της χώρας ίδρύμασιν, άπασιν όμοϋ, υπερβαίνουσι νυν τα 35 εκατομμύρια, στένουσι δε τα χαλύδωνα των Τρα-

πέζων θησαυροφυλάκια υπό τον όγκον των πρός φύλαξιν κατατεθειμένων ένδικων χρωγράφων και όμολογιών και μετοχών των διαφόρων εν τη χώρα έταιριών και έπιχειρήσεων.

Η Έθνική Τράπεζα δυναμένη να άπονειμη κατά το λήξαν 1910 μέρισμα εκ δρ. 220, ως έξήχθη εκ της άναλύσεως των ισολογισμιών αυτής καθ' έκατέραν έξαμηνίαν, προσέτιμησε να ώθηση βαθύτερον την ψαλίδα των αποσώσεων πρός άφανισμόν παντός τυχόν σαπρου εν τώ ένεργητικώ αυτής, άλλ' έσπήρισε το μέρισμα εις 200 δρ. Η Τράπεζα των Αθηνών και ή Τράπεζα της Ανατολής, καίπερ χειμασθείσαι εκ του έμπορικου αποκλεισμοϋ του εν τη γείτοιν χώρα καθ' ήμϊων άγρίως άσκηθέντος, τη άκατανόητν άνοχή των Μ. Δυμιάσιων, έμιας και πάλιν έρθουσιν έκατέρα εις φθ. έννά το έτήσιον αυτών μέρισμα. Η Έθνική Τράπεζα, ως αι τελευταίαι αυτής καταστάσεις δεικνύουσι δαφνίως κερδαίνει εκ της διαθέσεως εν τη χώρα των κεφαλαίων αυτής και των καταθέσεων, ή δε Έμπορικη Τράπεζα δίδει 6 1/2 δρ. έτήσιον μέρισμα.

Αλλά μη και αι βιομηχανικαί και σιδηροδρομικαί και ναυτιλιακαί της χώρας έπιχειρήσεις δέν ύπήρξαν άφθόνως κερδοφόροι κατά το 1910;

Η Έταιρεία Οίνων και Οινόπνευμάτων εκ των πραγμάτων ένδεικνυται ότι κολοσσαϊον μέρισμα θέλει άπονειμη τοϊς μετόχοις αυτής εκ των κερδών του 1910, ή Έλληνική Ηλεκτρική Έταιρεία υπερέβαλε κατά το 1910 κατά 350,000 δρχ. τας του 1909 εισπράξεις, ή έταιρία της Ηλεκτροκινήσεως καταπλήσσει εν ταϊς εισπράξεσιν αυτής, ο σιδηρόδρομος των Συνόρων (Έλληνικοί Σιδηρόδρομοί) υπερέχει έφέτος εν ταϊς εισπράξεσι κατά δρ. 265,219:45, ο της Πελοποννήσου κατά 363,000 δρχ. περίπου.

Η Έθνική Ατμολοία της Ελλάδος, χρησιμοποιοϋσα, το γε νυν, εν Ύπερωκεάνιον άξιας 2.000.000 φρ. διανέμει το έτος 1910 κέρδη καθαρά εκ 800,000 φράγκων, ή Ύπερωκεάνιος Έλληνική Ατμολοία, ήτις πρό ένός έτους άνηρητάς εις το πινάκιον των πτωχεύσεων ως εκ των λησταιών άσυνειδήτου διαχειριστοϋ του άλλεστριου χρήματος, ήδη τώ 1910 ου μόνον έρθουται εις κολοσσαϊαν ένδικήν έπιχειρήσιν, αλλά και μέρισμα άπονεμει έτήσιον εκ φραγκ. 150 χιλιάδων. Η Έταιρεία του Πνευματοποιείου και Καλυκοποιείου τιμώσα την έταιρικήν διαχειριστικήν εύθύτητα αναδιόδαει εις έννά δρχ. κατά μετοχήν το μέρισμα του 1910 και τέλος πάσαι σχεδόν αι έταιρικαί έπιχειρήσεις μετά τα δημόσια οικονομικά εκμάρτυροϋσι γιγάντιον την οικονομικήν ώμην της χώρας.

Η άφθονία αυτή της χρηματικής εισροής μέλλουσα προδήλως να πολλαπλασιαζήται έτησίως, άμίσσον συνέπειαν θέλει έχει εν προσεχει μέλλοντι άφ' ένός μέν τον υποδύβασμόν του τόκου εν Ελλάδι άφ' έτέρου δε την τροπήν του κεφαλαίου πρός τας κινητάς άξιας τας μάλλον τοκοφόρους.

(Εκ του Μετόχου).

Μας έρχονται αρκετοί φοιτητά έκ Βουλγαρίας προ-
 ήγγελοι φιλικών σχέσεων μεταξύ Βουλγαρίας και
 Ελλάδος. Το πάθημα των Ρομιομόνων Φοιτητών μας
 έχει πολλά διδάξει και ό
ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ Έλληνικός Λαός ευρίσκε-
 ται έν μεγάλη άμηνιανία
 μη γνωρίζων πώς πρέπει να φερθή. Συνιστώμεν φι-
 λοξενίαν ειλικρινή και αξιοπρεπή. Ουδέμια υπερβολή
 ούτε εις ζωηράς και επιδεικτικάς δεξιώσεις ούτε και
 ηυχράς εκδηλώσεις συστηματικής επιφυλάξεως. Το αν-
 θεντικόν κείμενον της άπαντήσεως της Πρυτανείας
 προς τούς Βουλγαρούς Φοιτητάς έχει οίτως :

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Αποκρινόμενοι προθύμως εις τό ύμέτερον γράμμα, δι' ού ήμιν έγγνωρίζετε τόν φιλομαθή πόθον των ύμετέρων φοιτητών, ίνα, έπισκεπτόμενοι τας Αθήνας, αντίληφθώσι κάλλιον τού αρχαίου της Ελλάδος βίου διά της αυτο-
 φίας των έν αυταίς μνημείων της Έλληνικής αρχαιότη-
 τος, και άποδεχόμεθα και έπαινούμεν τήν φιλοστορα πρό-
 θεσιν αυτών.

Αναντιρρήτως ή της ιστορίας σπουδή τότε μόνον πλη-
 ρεστάτη και άριστη επιτυγχάνεται, ότε ή από καθέδρας
 και τών βιβλίων διδασκαλία αύτης προσηκόντως ένισχύεται
 τη θεωρία των περί όν ό λόγος ιστορικών τόπων και τή
 μελέτη των επί τού τόπου μνημείων, ά, ώς βλέπω καλώς,
 οί ύμέτεροι σπουδάζονται σπουδής επιδιώκουσιν.

Ουδέμια δέ υπάρχει άμφιβολία, ότι οί έν Αθήναις φοι-
 τηται θά υποδεχθώσι φιλοφρόνως τούς έκ Σόφιας συνα-
 δέλφους αυτών και θά σπεύσωσι να παράσχωσι πάναν
 αυτών συνδρομήν προς επιτιχίαν τού φιλομούσου σκοπού,
 εις όν άποβλέπουσιν οί ύμέτεροι έπισκεπτόμενοι τήν Έλ-
 λάδα.

Συλλόγων φοιτητών και σωματείων, οία ύπνοσει τό ύ-
 μέτερον γράμμα, παρ' ήμιν ούχ υπάρχόντων, θά συστα-
 θή έν καιρώ άρμοδία έξ αρχαιολόγων και φοιτητών επι-
 τροπεία, ήτις θά ξεναγήσιν ύμάς πανταχού.

Πολλήν χάριν θά γνωρίζω ύμιν, εάν καταστήσετε ήμίν
 γνωστών ακριβώς τόν χρόνον της εις Αθήνας άφιξεως
 ύμών.

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, τήν διαβεβαίωσιν της προς
 ύμάς ύπολήψεως ήμών.

Ο πρώτανος τού έν Αθήναις Πανεπιστημίου

Έμμανουήλ Ζολώτας

Πρός τόν κύριον Ρ. Timmoff, Πρόεδρον της δι-
 οργανωτικής επιτροπείας των φοιτητών προς έπίσκε-
 ψην των Αθηνών,

Club des étudiants
 rue Saidika No 2.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

*"Ηπια νερό απ' τή βρύσι σου και δίχως να το νοιώσω
 πίνοντας αναστέναξα τόσο βαθειά και τόσο
 φαρμακερά, που απ' τον κρονον πήρε φαρμάκι ή βρύσι.
 κι' όταν το βράδυ έχύθηκε τ' άνθη σου να ποτίση,
 όλα εκιτρίνισαν με μιās κ' έγειραν μαλαμένα
 και τάρδες κ' ελυπήθηκες κ' έθύμισες με μένα.
 Κακιά, δεν έστοχάστηκες άπάνω στο θυμό σου
 πώς τα φτωχά λουλούδια σου τα πήρες στο λαιμό σου,
 γιατί είχες φαρμακέψει έν τ' στεναγμό μου εκείνο
 όταν σου ζήτησα φιλλ και μοϋπες δεν σου δίνω.*

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Η Μ Ο Δ Α

Η μόδα των Σ α λ β α ρ ί ο ν εις τήν Εύρώπην
 αρχίζει να λαμβάνη κάποιας διαστάσεις: ή Έλληνική
 'Επιθεώρησις εν τούτοις φρονοῦσα ότι το ζήτημα αυτό
 δεν εμπορεί ποτέ να ενδιαφέρη τας 'Ελληνίδας παρὰ
 ός κάτι περιεργον μόνον, δημοσιεύει μερικάς ιστο-
 ρικάς λεπτομερείας τού ένδύματος αυτού, και έν συ-
 νεχείαι όλας τας τελευταίας ειδήσεις περί της γυναικείας
 τουαλέττας τας όποιās φίλη της 'Ελληνικής 'Επιθεω-
 ρήσεως εστιασιολόγησε χάριν των άναγνωστριών αυτής.

Εις τό Παρίσι ή μόδα των Σ α λ β α ρ ί ο ν διεδόθη τό-
 σον, ώστε δεν κίμνει πλέον έντύπωσιν ούτε προικαλει
 συρροήν περιεργων. Εις τās ίπποδρομιάς δέ τού 'Ωτεί-
 ς έκαιοντάδας όλας ήρμιμούνητο αι γυναίκες με βράκαν.

Εις τό Βερολίνον επίσης ή μόδα διεδόθη. Θερμή
 δέ ύπερμαχος αύτης άνεδείχθη ή περίφημος Σαλεδάδ
 Φιλλαφράγκα, ή έρωμένη τού Φραγκίσκου Φερέρ, τού
 άλλοτε δικτάτορος έν Πορτογαλλία.

Εις τήν Μαδρίτην, ό Προϋθιπουργός Καναλέγιας
 έδωκε διαταγάς εις τήν 'Αστυνομίαν να προστατεύη
 από τήν περιεργίαν και τās άποδοκιμασίας τού πλη-
 θους τās κυρίας τās φερούσας τό νέον ένδυμα.

Εις τήν Ρώμην τέλος ή μόδα ήρησε να γίνεται
 άσπαστη και από τās κυρίας της άριστοκρατίας. Έκει
 εν τούτοις αι παλαιαί εκκλησιαστικά παραδόσεις πα-
 ρεμβάλλον μεγάλα εμπόδια εις τήν μόδαν.

"Έχει άλλως τε και προηγούμενα ή μόδα αύτή με τήν
 'Εκκλησίαν. Κατά τό 1528, όπότε αι γυναίκες εισή-
 γαγον τήν συνήθειαν να ντύνωνται άνδρικά, όταν
 έξηρχοντο έφιπποι ή όσάκις επήγαιναν εις κινήγιον,
 ή 'Εκκλησία επέβυλλεν άφορισμόν και βαρείας ποινάς
 προς περιορισμόν τού κακού. Άναφέρεται δέ ύπό ιστο-
 ρικών, ότι ή περίφημος έταίρα 'Ιμπερία έμαστιγώθη
 δημοσία, διότι έξηλθεν εις περίπατον με ήμιανδρικήν
 περιβολήν.

'Επίσης κατά τήν εποχήν των Βοργιών και των
 Μεδίκων, παρ' όλας τās αυστηράς καταδιώξεις, τό
 άνδρικών φόρεμα έσκανδαλίζε πάντοτε τās γυναίκας
 και έξ 'Ιταλίας εισήχθη βαθμηδόν εις τήν Γαλλίαν.

Θέλετε τώρα να μιλήσωμε λίγο και για τήν συνήθη
 παντοκράτειρα μόδα άφοσιωμένη υπήκοος της όποιās εινε
 κάθε γυναίκα, ύποτασσομένη εκούσα-άκουσα εις τὰ όχι
 σπανίως... τερατώδη κελύσματα της;

'Υποθέτομεν πώς ναι, και αι άγαπηται άναγνώστριαι
 δεν θά έχουν καμμίαν αντίρρησιν εάν άσχοληθώμεν πρώτα-
 πρώτα με τὰ παιδάκια, τὰ όποια δυστυχώς υπάγονται και
 αυτά εις τό βασιλείον της.

Έν πάση περιπτώσει συνιστώμεν εις τās μητέρας όπως
 προκειμένου διά τὰ μικρά των φροντίζον πάντοτε να συν-
 διάσουν τήν μόδα με τήν πρακτικότητα. Εις τήν εποχήν
 αϊφνης εις τήν όποιαν ευρισκόμεθα εινε πολύ πρακτικοί
 κοῦκοι από δέρμα ή μουσαμά αν και κάπου και που—προ-

μνήματα της άνοιξεως — αρχίζουν να εμφανίζονται και
 μαύρες ψαθίτες γαργιρισμένες με κεράσια.

"Ενα παιδάκι τεσσάρων και πέντε ετών, θά εινε θραιό-
 τατα ντυμένο με μίαν άσπρη σκουφία (Toque) από δέρμα
 αντίλοπης, άσπρα δερμάτινα παπούτσια, άσπρες κάλτσες,
 κ'ένα επανωφοράκι επίσης από άσπρο δέρμα, γαργιρισμένο
 δέ μόνον με άσπρα χονδρά μεταξωτά σειρήνια, ένώνοντα
 τὰ δύο μπροστινά φύλλα άντι κομβίων και τοποθετημένα
 από διαστήματος εις διάστημα καθ' όλον τό μήκος τού
 επανωφορίου.

'Επίσης ωραία τουαλέτα, για κάπως μεγαλείτερα παι-
 δάκια, εινε μία ζακέτα καμωμένη από βελούδο με άσπρα
 και μαύρα τετράγωνα επάνω εις τὰ όποια ένα μαύρο κορ-
 δονέτο διαγράφει παντός είδους ιδιότροπα σχέδια. 'Η
 φούστα τού φορέματος αυτού γίνεται μακρύτερα από τήν
 ζακέτα, πράγμα που μάς κάμει να έλπίζωμεν ότι θά εινε
 άπαρχή της καταργήσεως τών, εις τό άκρον άωτον πλέον,
 κοντών παιδικίων φορεμάτων.

Ός καπέλλον συνιστώμεν ένα μάλλον ύψηλόν μουσα-
 μαδένιον κοῦκον.

Εκτός αυτών έχομεν να σας παρουσιάσωμεν ακόμη έν
 σχέδιον καπέλλου διά δωδεκαετη κοριτσάκια, τό όποιον
 καμωμένο όλόκληρον με βελούδο, γαργιρισμένο δέ με δαν-
 τέλλα και γύρω γύρω στόν τεπέ με έρμίν, άποτελει ένα
 θαυμάσιον έναρμόνισμα χειμωνιάτικης βαρύτητος και άνοι-
 ξιάτικης ρομπάς.

Και τώρα αφού μιλήσαμε αρκετά διά τὰ μικρά, ας έλ-
 θωμε και εις τούς μεγάλους ή μάλλον εις τās μεγάλας,
 διά τās όποιās άλλως τε άποκλειστικώς σχεδόν ύφίσταται
 ή μόδα.

Ό χειμών ακόμη δεν έπέρασε, από ήμέρας εις ήμέραν
 δυνατόν να έλθη και άλλο κρύο ώστε να μπορούμε να
 είπωμεν ακόμη κάτι διά τὰ επανωφορία όχι βεβαίως τού
 περιπάτου και της εργασίας, τοθλάχιστον όμως διά τὰ
 των επισκέψεων, ξεπεριδιων, θεάτρων κλπ., τὰ όποια γί-
 νονται ως επί τό πλεστον από μεταξωτό με δύο όψεις,
 εινε δέ πάντοτε παρ' όλην τήν ελαφρότητα των θερμότατα.

Διά τὰ επανωφορία αυτά ή τελευταία διαταγή της
 μόδας εινε να έφοδιασθούν με μίαν μεγάλην κουκούλαν
 (capuchon) όμοίαν προς τήν των βουρνουζίων, να έχουν δέ
 εμπρός και πίσω μίαν πολυ μεγάλην πιέταν. 'Η πιέτα
 αύτή εκτός τού ότι λεπταίνει και χαρίζει πολυ εις τό γυ-
 ναικειον σώμα, άφαιρεί κάπως τό άκομψον τού μονο-
 χρούσ αυτού σάκκου, ό όποιος δεν εινε γαργιρισμένος παρὰ
 με διπλās σειράς κορδονίων τοποθετημένων κατά πλάτος
 της πιέτας και από διαστήματος εις διάστημα έως τό τέ-
 λος αύτης. Πλην τό σχέδιόν μας ως προς τὰ επανωφορία
 δεν συνεπληρώθη ακόμη, διότι κάτω από τήν μικρήν των
 κορσάς directoire προς ευκρινεστέραν διαγραφήν της μέσης
 τυλίγονται μικρά λεπτά σχοινάκια (coiffeières), τὰ όποια
 τόν καιρόν αυτών εινε πάλι στής δόξης των.

Τὰ σχοινάκια αυτά πλεγμένα από μαργαριτάρια, κρυ-
 στάτινες πέτρες και χρυσά κορδόνια άπολήγουν εις μίαν
 φούνταν πίπτουσαν βαρέως επί της όλης λεπτότητος τού
 ένδύματος. Τώρα όμως ας επανέλθωμεν εις τās έσπερινάς
 μας ένδυμασίας, τās όποιās προς στιγμήν έξεχάσαμεν χά-
 ριν των cordelettes.

'Εφένος τὰ φορέματα των έπισήμων συναθροίσεων δεν
 φοδράρονται παρὰ με μεταξωτήν μουσελίαν πλησαρισμέ-

νην ή σουρομένην της όποιās τό χρῶμα πρέπει βεβαίως να
 έχη κάποιαν αναλογίαν προς τό τού διαφανούς μεταξωτού
 τό όποιον τό σκεπάζει. όταν δέ επιτύχη αύτό δεν μπορείτε
 να φαντασθήτε πόσον ζεπή, ελαφρά, και ευχάριστος εινε ή
 φόδρα αύτή. σημειώσατε ακόμη ότι μεταξωτή μουσελίνα
 καλής ποιότητος δεν χαλά εύκολα. Μή γελασθήτε και φο-
 δράρετε εφέτος με ότι δήποτε άππρο και αν εινε τὰ φορέ-
 ματά σας: αύτό καταντά σχεδόν αναχρονισμός.

Διά να μη πεταχθούν όμως όλες ή περισινές άσπρες φό-
 δρες σας συνιστώμεν τό εξής: Πάρετε όσους πήχεις σας
 αναγκαίου, από γάζαν ριγωτήν, ή μουσελίαν με άνθη
 και ντύσατε με αύτήν τὰ περισυνά σας φοδραρίσματα, βε-
 βαιωθήτε ότι θ' αλλάξουν όψιν και θά φαίνονται έντελώς
 καινούργια. 'Αλλη καινοτομία φετινή εινε και τὰ εκ δύο
 ειδών ύφασμάτων καμωμένα επανωφορία: αυτά δηλαδή
 έχουν τό επάνω μεν μέρος από κλαδοτόν άτλάζι, τό δέ
 κάτω με τό όποιον συμφωνούν και τὰ μανίκια από άπλουδ
 μεταξωτό. 'Η παρίδοξος αύτή μόδα εινε βέβαιον ότι δί-
 δει κάποιον ιδιαιτερον τύπον εις τό ένδυμα, βγαίνει δέ και
 από τὰ όρια τὰ συνηθημένα. Έν τούτοις πρέπει να
 προσέξη κανείς όπως τὰ δύο διάφορα αυτά ύφάσματα έχουν
 άπολύτως τό αύτό χρῶμα, άλλως τό επανωφορί μας κιν-
 δυνεύει να μεταβληθή εις ούράνιον τόξον.

Κόκκινο, μόβ σκούρο, ανοικτό πράσινο, χρυσό, αυτά τὰ
 χρώματα προτιμώνται ιδιαιτερώς φέτος, διά τās έπισήμους
 συναθροίσεις και τούτο διότι υπό τό άπλετον ήλεκτρικόν
 φῶς οί χρωματισμοί αυτοί πέρνουν κάθε είδους ανταύγειαν.
 Και οί αυστηροί λεπτοί πέπλοι, οί όποιοι σκεπάζουν τὰ
 φορέματα αυτά όχι μόνον δεν εξασθενούν διόλου τήν ζωη-
 ρότητα των χρωματισμών των αλλά τούναντιόν μπορεί
 κανείς να πη ότι τούς δυναμώνουν.

"Ενα φορέμα αϊφνης ή κορσάς τό όποιον εινε από
 κόκκινο λιμπερτί σκεπαμένο με μπλε σκούρον μουσελίαν
 επάνω από τήν όποιαν πέφτει ακόμη ένας λεπτός πέπλος
 από μαύρο τουλι γαργιρείται ωραία με ζώνην, είδος
 φιόγκου μεγάλου Ιαπωνικού, καμωμένου από μπλε σκούρο
 βελούδο.

'Η φούστα άποτελείται και αύτή από τρία στρώματα τό
 πρώτον των όποιων εινε από μπλε σκούρο βελούδο τό δεύ-
 τερον είκοσι εκατοστόμετρα κοντήτερον αυτού, εινε από
 μουσελίαν περιβάλλεται δέ κάτωθεν από ένα κέντημα σέ
 σκούρο κόκκινο διαφανές ύφασμα, ένθ ή τρίτη έχουσα τό
 αύτό κέντημα φθάνει μόλις μέχρι των γονάτων.

Τό εξαιρετικώς πλούσιον εις τήν εφετεινήν μόδαν εινε
 τὰ χρυσοποίκιλτα και άσημοποίκιλτα ύφάσματα εκ των ό-
 ποιων γίνονται φορέματα αληθώς μεγαλοπρεπή και βα-
 σιλικά.

Και όταν τό βράδυ τό δυνατόν φῶς μαρμαίρει επάνω
 στην πυκνότητα της μετάξης, νομίζει κανείς πως όλες ή
 μαύρες εκεινες άσημένιες κλωστές εινε άμέτρητες λαμπυ-
 ρίδες γαντζομένες στο ύφασμα. Δεν βρίσκετε και σείς ότι
 ένα τέτοιο φόρεμα θά εινε κάτι πολυ ωραιον, κάτι λαμ-
 πρόν; Και με τήν προϋπόθεσιν ότι μερικά εκ των άνα-
 γνωστριών μας θά θελήσουν να κάμουν μίαν όμοίαν ένδυ-
 μασίαν περιγράφομεν δύο τοιαύτα σχέδια.

'Ιδού μία κορσάς από άσπρα και άσημένα κεντήματα
 έχουσα ως στόλισμα μίαν μεγάλην κονκάρδα από λε-
 πτές χάνδρες της όποιās τό επάνω μέρος σχηματίζει νο-
 μίτην μονοκόμματον προς τὰ κοντά μανίκια καμωμένα από

τοῦλι κεντημένον με ἄσπρο μεταξύ ἐπάνω πὲ ἀσημένια μουσελίνα.

Ὅσον διὰ τὴν φούστα αὐτὴ πίπτει ἐν εἶδει χιτῶνος αἰ πιέτες τοῦ ὁποίου ἐμπρός καὶ πίσω μαζεύονται εἰς μίαν ποδιῶν ἀπὸ δαντέλλας κεντημένας με ἄσπρο μεταξύ καὶ πιασμένας με μίᾳ μεγάλη μαργαριταρένια κονκάρδα.

Πρέπει δὲ νὰ ξεῦρετε ὅτι ἐφέτος τὰ ντεκολτέ δὲν συνηθείζονται πολὺ μεγάλα καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἐπισημοτέρας ἑορτάς, ὅτι τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ βραχίονος εἶνε πάντοτε σκεπασμένον μ' ἓνα μικρὸ μανίκι καὶ πῶς κ' αὐτὴ ἢ κορσὰς ἀκόμη πιάνεται εἰς τοὺς ὤμους.

Ἄλλο θαυμάσιο φόρεμα τοῦ εἶδους αὐτοῦ εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς: ἀπὸ πράσινο ἀνοικτὸ λιμπερτί σκεπασμένον με μίαν καστανόχρουν μουσελίαν με μεγάλους χρυσοὺς κλώνους. Τὸ ἐπάνω μέρος τῆς κορσὰς καλύπτει ἓνα ρόζ τοῦλι αὐτὸ δέ, μὰ χρυσῆ νταντέλλα κεντημένη πὲ καστανόχρουν τοῦλι καὶ ἐνώουσα τὸ ἐπάνω με τὸ κάτω μέρος τῆς κορσὰς τὸ ὁποῖον, ὡς εἴπομεν, εἶνε ἀπὸ λιμπερτί ἀνοικτοπράσινον σκεπασμένον με μίαν γάζαν γεμάτην ἀπὸ ρουμπίνια καὶ διαμάντια.

Καὶ ἡ φούστα; Αὐτὴ ἐπίσης καμωμένη ἀπὸ πράσινο λιμπερτί καὶ ρόζ μουσελίαν, ἐνῶ ὀλόκληρος ὁ ποδόγυρος εἶνε γαρνιρισμένος μ' ἓνα θαυμάσιο κέντημα ἀπὸ διάφορες πολύχρωμες πέτρες.

Τί λέτε; Δὲν εἶνε τὸ φόρεμα αὐτὸ σὰν ἐκείνα τὰ ὅποια φανταζόμεθα στὰ παραμύθια ὅτι φοροῦν ἡ βασιλοπούλες καὶ ἡ πεντάμορφες νεράιδες; Δὲν βρίσκετε ἐδῶ συνηνωμένο τὸν πλοῦτον τῆς Ἀνατολῆς με τὴν λεπτότητα τῆς Δύσεως.

Διὰ τὰς ἡλικιωμένας κυρίας συνιστῶμεν τὸ ἐξῆς σχέδιον. Ὑφαντα μαῦρο κεντημένο με παλαιὸ ἀσημί ἢ κορσὰς σκεπάζεται πρὸς τὰ ἐπάνω μὲν μ' ἓνα ἀσημοκέντητο μαῦρο τοῦλι, ἐνῶ πρὸς τὰ κάτω γαρνίρεται με μίαν νταντέλλα ἢ ὁποία ἐν εἶδει ποδιῶς καταβαίνει εἰς τὸ ἄκρον τῆς φούστας.

Εἰς τὰς περιοστέρας τῶν ἐνδυμασιῶν τοῦ χοροῦ παρετηρήθη ἐφέτος τὸ ἰδίωμα ὅτι, ἐνῶ πρὸς τὰ κάτω πτυχοῦται, δὲν γίνονται ἐντούτοις ἀντραβὲ πρᾶγμα πολὺ εὐχάριστον ἐνθυμίζον ἀμέσως τὰς ὠραίας ἀρχαίας Ἑλληνικὰς πτυχώσεις.

Ἐκτός τούτου σήμερον ἢ οὐρὰ κάθε ἐπίσημον φορέματος γίνεται τετράγωνη, ἐξαιρουμένων σταν πρόκειται περὶ φορέματος νεανίδων, αἱ ὁποῖαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προτιμῶν εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὰ λεπτὰ χρώματα ἄσπρον, ρόζ καὶ μπλέ.

Ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε εἴπομεν θὰ ἐννοήσατε ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰς γαρνιτούρας, δύο εἶδη ἐξ αὐτῶν χαλοῦν τώρα τὸν κόσμον, τὰ ἄσπρα λεπτὰ μαργαριτάρια, ἢ πολύχρωμες πέτρες καὶ αἱ λεπταὶ λιορίδες ἀπὸ ἐρμίν, ὅσοσόν, κ.τ.λ.

Ἴδου ἀγαπῆται ἀναγνώστριαί ποῖα εἶνε ἐν μέρει τὰ ἐφετεινὰ κελεύσματα τῆς μόδας. Ἐὰν τώρα ἐμείνατε εὐχαριστημένα ἀπὸ αὐτῶν—ἰδίως δὲ ἀπὸ ἡμᾶς—δὲν τολμῶμεν νὰ ἐρωτήσωμεν διὰ τὸν φόβον ὅτι ἐπεξετάθημεν πολὺ ἐὰν ὅμως παρ' ὅλα ταῦτα ἐπεράσατε ὀλίγην ὥραν εὐχάριστον δυνατὸν νὰ ἐπανέλθοιμεν εἰς τὸ προσεχές.

Δος Μ. Π.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ μὴν ὁ καὶ ἐξοχὴν χορευτικός. Νομίζομεν δι' ἐφέτος ὁ κόσμος τῆς πρωτευούσης καὶ ἰδίᾳ αἱ πλουτοκρατικαὶ τάξεις διήλθον τὰς πλεόν ζωηρὰς ἐνθύμους σιγμᾶς τοῦ χορευτικοῦ τῶν βίου. Λέγεται μάλιστα ὅτι ἡ κεντημένη ζωηρότης καὶ τὸ χορευτικὸν μένος εἶνε τόσον ἀκράτητα ὥστε καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς τεσσαρακοστῆς δὲν θὰ λείψουν αἱ χορευτικαὶ συγκεντρώσεις εἰς τὰ κοσμικώτερα σαλόνια ὅπου ὁ διασκεδάζων κόσμος θὰ εὔρη τὴν συνέχειαν τῶν ὠραίων μεθυστικῶν στεροβιολισμῶν τῶν Ἀπόκρῳ. Ἀντιθέτως δὲ πρὸς τὴν ὑπὸ στέγην αὐτὴν διωσκεδαστικὴν μέθην, ὁ ἐν ἐπαίθρῳ ἑορτασμός τῶν Ἀπόκρῳ ἀπέβη κατ' ἐξοχὴν ἀνυψῆς. Μολονότι φιλότιμοι προσπάθειαι τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ κόποι ἀσυνήθεις κατεβλήθησαν, ἐν τούτοις ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία δὲν ἠνθίμωσεν οὐδὲ ἐφαιδρύνθη κατὰ τὰς δύο Κυριακάς. Ὑπελείπετο ἡ τρίτη καὶ τελευταία πρὸς τὴν ὁποίαν ἐστράφη ἐσχάτη καὶ ἰσχυρὰ προσπάθεια πρὸς ἑορτασμὸν ἀντάξιον τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ὁ Ἀττικὸς Οὐρανὸς θέλων νὰ καλῆγη, τίς οἶδε τίνα ἄλλην ἀποτυχίαν ἀέλαβεν αὐτὸς τὴν ἐνθύνην τῆς ματαιώσεως. Βροχὴ συνεχῆς καὶ ἀδιάλειπτος κατέστησεν ἀνέφικτον τὴν ἐκτέλεσιν οὐδὲν ἴσχυον προγράμματος, μολονότι ὁ Λαὸς ἄφοβος καὶ ὀρμητικὸς κατέκλυσε τὰς κεντρικώτερας ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἀπλητοσ εἰς τὴν ἀπόλαυτον θεαμάτων. Τὴν ὑπὸ στέγην Ἀποκρητικὴν διασκεδασίαν ἐπεσφράγισεν ὁ κατ' ἐφημισμὸν χορὸς τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ὁ ὁποῖος ὅμως λόγῳ τῆς μεγάλης καὶ ἐκλεκτῆς συγκεντρώσεως καὶ τῆς ζωηρότητος τῶν ἐκεῖ συγκεντρωθέντων μετεμφισμένων ἐσημείωσε τὴν ὠραιοτέραν ἐπιτυχίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἀπόκρῳ, ἣς ἐπειδὴ ἦτο καὶ ἡ τελευταία ἀπῆλειψεν ἐκ τῆς μνήμης τὴν ἄλλην σειρὰν τῶν ἀποτυχιῶν. Καὶ τοῦ χρόνου.

Κάτι τι τὸ ὁποῖον θὰ διασκεδάζη τὸν κόσμον τὸν ψυχρὸν καὶ ἀπαθὴ εἰς πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους εἶνε καὶ τὸ γλωσσικὸν ζήτημα. Εἶμεθα ἐναντίοι τῆς μαλλιαρῆς ἀναγινώσκου με εὐχαρίστως πᾶν ἔργον γραφόμενον εἰς ἀγνήν δημώδη καὶ διαβλέπομεν ὅτι ἡ ἐθνικὴ μας γλώσσα θὰ λάβῃ τὴν κατεύθυνσιν, τῆς ἀπλουστερας μορφῆς τῆς γλώσσας, ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἀρχαϊζόντων καὶ μετὰ περιφρονησεως ἀπορρίπτουσα πᾶν ἀκαλαίσθητον κατασκευάσμα τῶν μαλλιαρῶν. Φροτοῦμεν δὲ ἀδυστάτως δι' ἡ σοβαρότης τῶν μέτρων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔρχονται νὰ ἀγωνισθῶσι διὰ ζήτημα

τὸ ὁποῖον εἶνε λελυμένον διὰ τὰ ἑκατομμύρια τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶνε οἱ μεγαλύτεροι ὑποστηρικταὶ τῶν ἐλαχίστων ὁπαδῶν τοῦ μαλλιαρισμοῦ. Περιφρονοῦμεν καὶ καταφρονοῦμεν θὰ ἔοβνον καὶ θὰ ἐξηφανίζοντο. Πολεμοῦμεν καὶ θεωροῦμεν ἐπικίνδυνον λαμβάνουσι ὑπόστασιν, σημασίαν, ἐπιούρου τὴν προσοχὴν, μελετῶνται, καὶ πολλάκις κερδίζουσι τὴν συμπάθειαν ὡς ἀδικούμενοι, καὶ ἀποκτῶσιν οὕτως ἐπίστε καὶ νέους ὁπαδοὺς τοῖς ὁποῖους οὐδέποτε θὰ ἐβλεπον εἰς τὰς τάξεις τῶν ἄν ἔλλειπον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φαντάζονται ὅτι εἶνε φοροὶ τῆς γλώσσῃς καὶ δημιουργοὶ ζητήματα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος....

Τὸ ζήτημα τῆς γλώσσας ὑπεκινήθη λοιπὸν ἀκαίρως. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὸν Ἑλληνισμὸν περισπῶσιν τόσα ἄλλα ζητήματα καὶ ἀπὸ τῶν συνόρων ἀκούεται κάποιος ὑπόκωφος κρότος πολλὰ ἐποσημαίων, ὅλων αἱ σκέψεις πρέπει νὰ συγκεντρωθῶν εἰς ἐν σημείον. Ἀντὶ τούτου ἡ κοινωνία περισπᾶται ἀπὸ διάφορα ζητήματα καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς σκιαμαχεῖ κατὰ ἀνυπάρκτων ἐχθρῶν, κατὰ ὀλίγων ἐκκεντρικῶν προσώπων τὰ ὁποῖα μόνῃ ἡ εἰρωνεία ἀρκεῖ διὰ νὰ καταστήσῃ τὸ ἔργον τὰν νεκρὸν καὶ τίς ἰδέας τῶν χωρὶς ψυχῆν, χωρὶς δυνάμιν. Ἐν ᾧ λοιπὸν ἠφειλάμεν νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν μας εἰς τὸ ἔργον τῆς Κυβερνησεως μας, παρ' ἣς τόσα προσεδοκῶμεν, καὶ νὰ ἀντλώμεν δύναμιν ἀπὸ τὴν ἰσχύν τῆς καὶ θάρρους ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῆς, ἡμεῖς ὡς ὁ κοχλίας τοῦ μύθου τῶν οἰκιῶν μας καιομένων ἄδομεν καὶ φωνασκοῦμεν διὰ τύπους νεκροῖς, τύπους οἰδοποιοὺ οὐδέποτε θὰ ὠθήσοι τὸ ἔθνος εἰς νέαν ζωὴν καὶ νέαν ἀκμὴν. Ὡς ἐκ τούτου τὸ σπουδαιότερον ἔργον τοῦ μηνός, ὁ ἔμποβληθεὶς προὑπολογισμὸς τοῦ Κράτους, ἐκινδύνεσε νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος. Τὸν προὑπολογισμὸν δὲν θὰ κρίνωμεν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἀφ' οὗ μάλιστα διεδόθη ἤδη, ὅτι θὰ ἐποστῆ μεταβολὰς τινὰς τὸ φορολογικὸν πρόγραμμα τῆς Κυβερνησεως ἡμῶν δι' αὐτοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι κατήγαγε νίκην ἐκ τῶν προσδοκούμενων ἀπὸ Κυβερνησιν Βενιζέλου. Ὁ προὑπολογισμὸς κατὰ τὴν γνώμην μας εἶνε νοικοκυρτικὸν ἔργον Κυβερνησεως ζητούσης μετὰ περισκέψεως νὰ δημιουργήσῃ κάτι τι θετικὸν καὶ ἀσφαλές. Εἶνε καὶ τοῦτο κέρδος ἀφ' οὗ ἡ μεγαλειτέρα αὐτοῦ ἀρετὴ εἶνε ἡ εὐλικρίνεια, ὁ δὲ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπισήμως διεκήρυξεν ὅτι κατὰ τὸ 1912 θὰ καταβληθῇ πᾶσα ἐνέργεια πρὸς οἰκονομικὴν ἀνασύνταξιν τῆς χώρας ἐπὶ βάσεων νεωτεριστικῶν καὶ ἀνταξίων πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους.

Η „ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ“

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1,500.000

ΙΔΡΥΘΗ δια να προμηθεύη εις τὸ Πανελλήνιον τὰ ἐκλεκτότερα, τὰ νεότερα καὶ σπερεώτερα ἱμάσματα (Τσόχας καὶ Κασμηρία Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας).

Ἡ «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ» εἶνε τὸ πρῶτον καὶ τὸ μεγαλύτερον Ἐμπορικὸν Ἰδρυμα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

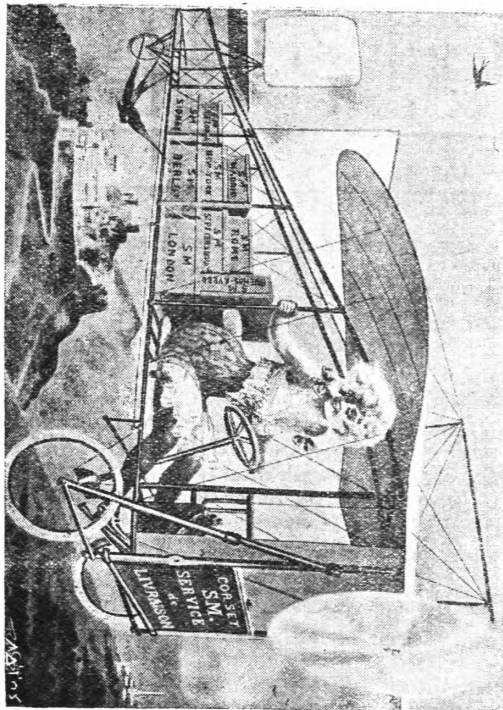
Αἱ ΤΙΜΑΙ τῆς «ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ» εἶνε ἀπολύτως ὀρισμένα καὶ πρωτοφανεῖς διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπόριον.

ΟΤΑΝ ἀποφασίσῃτε νὰ ἀγοράσῃτε ἱκασμα ἀναλογισθῆτε τὸ πραγματικὸν συμφέρον αὐτὸ καὶ ἐπισκεφθῆτε τὸ Bon Marché τῆς Ἑλλάδος τὰ Μεγάλᾳ καταστήματα τῆς «ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Χρυσοσηπταετίσης ἀριθ. 9 καὶ 11.

(Ἐν «Ἐμπορικῶν Ἐνώσει» ἴδρυσαν καὶ διευθύνουσιν οἱ εὐφρόμως γνωστοὶ ἐν τῇ Ἀγορᾷ μας ἔμποροι Τσοχῶν καὶ Κασμηρίων κ. κ. Ἀλκιβιάδης Κονταράτος, Γαβριηλ Ἀνδρέουπουλος, Κωνσταντῖνος Κακκαράς, Γεωργίος Διάμεισις, Θεμιστοκλῆς Κονταράτος καὶ Κωνστ. Διάμεισις).

Τῶ αἰτοῦνται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δείγματα ἀποστέλλονται ἀμέσως

ΕΦΘΑΣΑΝ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ

ὅτι, ἐκτὸ τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ ἑκατοταδράχμων τραπεζικῶν γραμματίων, τίθησι κατ' αὐτὰς εἰς κυκλοφορίαν καὶ ἕτερα τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν 100 ἑκατῶν δραχμῶν, νέου τύπου, πλάτους 87 χιλιοστῶν καὶ μήκους 178 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου, διακρινόμενα διὰ τῶν ἐξῆς κυριωτέρων γνωρισμάτων.

Πρόσοφίς

Ἡ πρόσοφίς φέρει πρὸς τὰ ἄνω τοξοειδῶς διὰ μελαγῶν κεφαλαίων γραμματίων τὰς λέξεις «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» κάτωθι δὲ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἐν πλασίῳ πεποικιλμένῳ διὰ δαντελλοειδοῦς ποικιλίματος τὸν ἀριθμὸν 100 διὰ μεγάλων ἀραβικῶν στοιχείων. Ὑπὸ τοῦτον ἐν μελαγῶν πλασίῳ σχήματος ταινίας τὰς λέξεις «δραχμαὶ ἑκατὸν» διὰ κεφαλαίων λευκῶν γραμματίων.

Κατωτέρω φέρονται ἀριστερῇ ἢ ὑπογραφῇ τοῦ ταμίου τῆς Τραπεζῆς, ἐν τῷ μέσῳ ἢ τοῦ Διοικητοῦ καὶ δεξιᾷ ἢ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, τειθεμέναι αἱ μὴν δύο πρῶται διὰ σφραγιστήρος, ἢ δὲ τελευταία ἰδιοχείρου.

Ἀριστερῇ τοῦ γραμματίου εὐρηται ἐν πλασίῳ σχήματος κυκλοειδοῦς ἢ εἰκὼν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Τραπεζῆς Γ. Σταύρου, δεξιᾷ δὲ τὸ Βασιλικὸν Στίγμα.

Ἡ πρόσοφίς χρώματος ἰώδους πλαισιοῦται ὑπὸ δαντελλοειδῶν ἡμικυκλικῶν ποικιλίμων χρώματος γραμμῶν.

Ὅπισθια ὄψις

Ἡ ὄπισθια ὄψις, πλαισιουμένη διὰ χρᾶσιν δαντελλοειδοῦς ποικιλίματος, φέρει ἐν τῷ μέσῳ εἰκόνα τοῦ σωζομένου ἀρχαίου ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φερούσης τὸν Πλοῦτον, ὡς ἀναγινώσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ βάθρου αὐτοῦ διὰ κεφαλαίων μελανῶν γραμμῶν.

Ἐκατέρωθεν τοῦ ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φέρονται ἐν θυροῖς διὰ μεγάλων λευκῶν στοιχείων ὁ ἀριθμὸς 100, ἐπ' αὐτὸ δὲ σημειοῦται ἢ ἐκδοσίς διὰ τῶν λέξεων «ἔκδοσις ἐνάτη». Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1910.

Ὁ Διοικητὴς
Ι. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

οἱ ἀναπαντικώτατοι κορσέδες a la Parisienne, οἱ κινδιστῶντες τὰ σώματα ἀγαλματώδη, συμφώνως μὲ τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς Μόδας, εἰς τοῦ κ.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ - Ἐρμού 60

60

Οἱ καλλίτεροι Ἀθηναῖοι ἱατροὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Μαγγίνας, Βάφας, Ζαῖμης, Λούρος, Καλλικούνης, Καλλιωντζῆς, Μαλανδρινός, Παπαβασιλείου, Βλαβιανός, Γκιζης, Τσιφζῆς, Κυταριόδης, Μπίστης, Πούμπουρας, Σωτηριάδης, Γιάκωνας, Φαραντάτος, Καπρουδάς, Ρόκκος, Κανέλλης, Σκάδης, Ἀραβαντινός, Ἀντωνίου, Κεφαλόπουλος, Νικολοῦδης, Ἀσιμῆς, Δεδούσης, Σακόρραφος, Λαμπίτης, Καῖρης, Πρωτόπουλος κλπ. Συναποδὸν δι' ἐπιστολῶν τὰν

ΤΑ ΥΔΑΤΑ ΣΑΡΙΖΗΣ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ, ΚΥΛΛΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΣΑΓΕΖΙ
ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (ΣΤΟΑ ΑΡΧΑΚΕΙΟΥ 17-21)

Monsieur

S. VATHIS

PHOTOGRAPHIE FRANCOELLENIQUE

42 · RUE VIVIENNE · 42

PARIS - FRANCE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 50.000.000

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 10.275.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σόρω, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλω καὶ Λαρίσει.

ΕΝ ΚΡΗΤῃ : Ἐν Χανίοις, Πρακτεῖω καὶ Ρεθύμνῳ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ : Ἐν Κωνσταντινουπόλει (ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμιάφ, Τραπεζοῦντι, Κερασοῦντι, Μερσίνη, Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Σέρραϊς, Καβάλλα, Ξάνθη, Ἰωαννίνοις καὶ Χίῳ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Μίκαν), Καῖρω (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Μανσούρα καὶ Ζαγαζίκῳ.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ : (No 22, Fenchurch Street).

ΕΝ ΑΕΜΕΣῳ (Κύπρου) καὶ ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. Φραγκιάδης, Πρόεδρος, Ἰωάννης Μπότασης, Ἀντιπρόεδρος, Ἰω. Βαλαωρίτης, Κ. Βερούγκας, Ἐ. Ἐμπεϊρίκος, Δ. Εὐγενίδης, Λ. Ζαρίφης, Δ. Ε. Ἠλιόπουλος, Ζ. Κ. Μάτσας, Ἐμμ. Μπενάκης, Μαρκήσιος δὲ Ρεβερῶ.

Γενικὸς Διευθυντὴς

Ζαφείριος Κ Μάτσας

Διεύθυνσις Τηλεγραφική :

ΑΘΗΝΑΙ ΚΗΝ - ATHENOCLES

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ (LIMITED)

Κεφάλαιον ἐγκεκριμένον £ 600.000

Κεφάλαιον καταβεβλημένον £ 313.510

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ

Γενικὴ Διεύθυνσις ἐν Ἑλλάδι, ἐν Ἀθήναις

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κερκύρα, Κεφαλληνίᾳ, Ζακύνθῳ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Πειραιεῖ καὶ Τριπόλει.

Οἱ τόκοι τῶν καταθέσεων ὀρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1910 ὡς κάτωθι :

Ἴον εἰς Δραχμάς	Τόκος	Ἔξοδος
3	0%	ἐπὶ ἀποδόσει εἰς πρώτην ζήτησιν διὰ ποσὰ μέχρι δρ. 100.000
3 1/2	0%	» » » » » ζήτησιν διὰ ποσὰ πέραν τῶν 100.000
3 1/2	0%	» » » » » 6 μῆνας μέχρι 2 ἐτῶν

4	0%	ἐπὶ ἀποδόσει μετὰ 1 ἔτη μέχρι 4 ἐτῶν
4 1/2	0%	» » » » » 4 ἔτη καὶ ἐπέκεινα

Εἰς cheques ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας

3	0%	εἰς ἀποδόσει εἰς πρώτην ζήτησιν ἄνευ ὁρίου ποσοῦ
---	----	--

3 1/2	0%	» » » » » μετὰ 6 μῆνας
3 1/4	0%	» » » » » 1 ἔτος.
4	0%	» » » » » 2 ἔτη.
4 1/2	0%	» » » » » 4 ἔτη καὶ ἐπέκεινα.

Αἱ εἰς ἐπιταγὰς (cheques) ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς ὁ εἶδος ἐγένετο ἢ κατάθεσις, παντὸς δικαιώματος χηροσύμιου ἐπιβαρύνοντος τὸν καταθέτην.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20.000.000

Διηρημένον εις 80.000 μετοχάς ὀνόματι χρυσᾶ 250 ἑκάστην

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ζαφείριος Κ. Μάτσας (Γενικός Διευθυντής Τραπεζῆς Ἀθηνῶν).
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἰωάννης Εὐταξίας Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος).
ΜΕΛΗ: Στέφ. Φραγκιάδης, Διον. Στεφάνου, Δ. Γεωργιάδης, Δ. Ἡλιόπουλος, Ν. Μιδυρ-
 λης, E. Bowron, E. D'Erlanger, A. Ζαριφίης, Ch. Wehrung.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

*Ζαφείριος Κ. Μάτσας, Στέφανος Φραγκιάδης, Δημήτριος Ἡλιόπουλος, Γενικός Γραμματεὺς
 Δημ. Γαλανόπουλος, Γενικός Ἐπιθεωρητὴς Γ. Κυριακός.*

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα: Εἰς Πάτρας, Αἴγιον, Πύργον, Καλάμας, Κεφαλληνίαν, Ζά-
 κυνθον, Λευκάδα, Μεσσήνην, Μεγαλαῖ, Πύλον, Κορώνην Φιλιατρὰ, Μάραθον, Λεκανὰ, Ἀγυλινί-
 τσαν, Κριεκοῦρι, Ζαχάρων, Συλόκαστρον καὶ Γυθειον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Προσάσια ἐν γένει τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς Ἐμπορίας τῆς Σταφίδος.
 Παροχὴ δανείων ἐπὶ ἐνεχρῶν σταφιδοκάρπου ἀποταμιευμένου εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς μέχρι τῶν 45 τῆς ἀξίας αὐτοῦ
 καὶ ἐπὶ τόκῳ ὀχλὶ ἄνωτέρω τῶν 6 οἱ 100 ἐτησίως.
 Ἀγορὰ προσφερομένου αὐτῆ σταφιδοκάρπου εἰς τὰς ἀρκεμέγας ἐν τῇ συμβάσει τιμάς, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ κατα-
 τᾶτου ὀρίου τιμῆς. Διαρρήσεις τοῦ προϊόντος εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς πρὸς ἐπαύξησιν τῆς σημερινῆς κατανα-
 λώσεώς του κ. τ. λ.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ				ΑΝΕΚΔΟΤΑ	
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ	Α'	τόμος	Φρ.	3.00	Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον
"	Β'	"	"	2.00	Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ " κοινωνικὸν "
"	Γ'	"	"	1.50	Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ " ἱστορικὸν "
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ	"	"	"	2.00	Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΟΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὸν δρα- μάτιον μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ Ἱστορικὸν μυθιστόρημα, ἐξ ὑπερεπιταχοσίων σελίδων.				5.00	

Σειραὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ
 Γραφεῖα μας πρὸς 18 φρ. ἑκάστη.